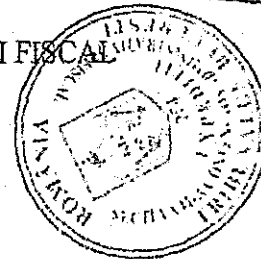

3 Et

Cod ECLI ECLI:RO:TBBUC:2021:007.000251
Dosar nr. 18213/3/2020

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
DIRECȚIA JURIDIC
05. FEB. 2021
INTRARE
IEȘIRE NR. 69011-

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ Nr. 251/2021
Ședința publică de la 20 Ianuarie 2021
Completul compus din:
PREȘEDINTE Iuliana Staicu
Grefier Oana-Daniela Grosu

Pe rol judecarea cauzei în contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul [redacted] și pe pârâtul CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, pârâtul MUNICIPIUL BUCUREȘTI, pârâtul PRIMARUL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, pârâtul SECTORUL 3 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, pârâta AGENȚIA PENTRU PROTECȚIA MEDIULUI BUCUREȘTI, având ca obiect „anulare act administrativ HCGMB 49/31.01.2019”.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns reclamantul prin avocat, cu împuternicire avocațială la dosar, lipsă fiind pârâții.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că s-au depus la dosar înscrisuri de către pârâtul SECTORUL 3 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI și au sosit relațiile solicitate de la pârâtul MUNICIPIUL BUCUREȘTI.

Apărătorul reclamantului solicită admiterea expertizei de specialitate topometrie care să identifice terenul aflat în discuție, terenul aflat în strada Drumul Gura Arieșului, nr: 119-123. În ce privește indicarea destinației terenului apreciază că, acest lucru s-a lămurit prin adresa emisă de CGMB care a indicat această categorie de folosință ca fiind L1c atât înainte de intrarea în vigoare a PUZ-ului, cât și după intrarea în vigoare a PUZ-ului și nu mai insistă în acest aspect. Dar, suplimentar, raportat la apărările formulate de acest pârât, solicită ca expertul să identifice dacă în prezent sau dacă înainte de intrarea în vigoare a PUZ-ului, terenul reclamantului este sau nu traversat de către o conductă de gaze. Solicită ca expertul, la fața locului, să constate dacă terenul este sau nu traversat de către o conductă de gaze. Solicită ca expertul să stabilească și contravaloarea lipsei de folosință a terenului aflat în strada Drumul Gura Arieșului, nr. 119-123, pentru perioada 01.02.2019 – 15.07.2020, precum și indicarea unei valori a lipsei de folosință lunare. Pentru aceasta, solicită ca expertul să aibă în vedere situația terenului constructibil fiind încadrat în L1c sau cel puțin constructibil pentru a determina această valoare.

Tribunalul, față de obiectul cererii de chemare în judecată, raportat la susținerile părților, probele deja administrate în cauză și dispozițiile legale incidente, va respinge ca inutilă proba cu expertiză solicitată de reclamant și de către pârâtul Consiliul General al Municipiului București.

Apărătorul reclamantului insistă într-o expertiză evaluatorie întrucât obiectul cererii de chemare în judecată poate fi soluționat în ceea ce privește anularea actului administrativ normativ. Însă, în ceea ce privește solicitarea reclamantului privind obligarea pârâților la plata unei sume de bani reprezentând lipsa de folosință, apreciază că instanța nu are la îndemână toate detaliile cu privire la quantum. Dacă instanța se consideră lămurită nu mai insistă.

Tribunalul reține că deja s-a pronunțat pe probe și având în vedere că nu mai sunt cereri de formulat, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Apărătorul reclamantului depune la dosar dovada cheltuielilor de judecată. Solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, să se dispună anularea parțială a Hotărârii CGMB nr. 49/2019, în ceea ce privește încadrarea terenului reclamantului în zona V1a și să se dispună obligarea părților la luarea măsurilor necesare în vederea încadrării în zona avută anterior L1c, în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii. Totodată, să se dispună obligarea părților în solidar, la plata sumei de 351.400 euro, reprezentând lipsa de folosință a terenului încadrat în zona V1a, pentru perioada 01.02.2019 – 15.07.2020 și să se dispună obligarea părților în solidar, la plata lipsei de folosință a terenului de la data de 15.07.2020 și până la reîncadrarea terenului în aceeași zonă avută anterior, respectiv, L1c, și să fie obligați părțile la plata cheltuielilor de judecată. Susține că această hotărâre CGMB nr. 49/31.01.2019, a arătat că este dată cu încălcarea dispozițiilor legale referitoare la schimbarea folosinței unei zone, respectiv, a transformării unei zone construibile într-o zonă publică, zonă spații publice verzi, respectiv, V1a, din toată procedura de avizare și autorizare a acestui PUZ Sector 3, rezultă fără dubiu că, terenul reclamantului a fost reîncadrat într-o zonă publică dintr-o zonă construibilă privată aparținând reclamantului. Acest lucru este dovedit, pe de o parte, din certificatul de urbanism pe anul 2018, obținut de către reclamant anterior aprobării acestui PUZ din care rezultă categoria de folosință a terenului acestuia și a certificatului de urbanism din 2019, ulterior promovării și adoptării acestui PUZ din care rezultă că, categoria de folosință a terenului a fost transformată în V1a. Mai arată că, reclamantul a reclamat faptul că nu a existat o procedură de expropriere anterioară adoptării acestui PUZ, fiind evident încălcate dispozițiile art. 18 alin. 9 din Legea nr. 24/2017 care interzic, în mod clar, ca terenul proprietate privată al persoanelor fizice să fie transformate în zonă V1a fără îndeplinirea procedurilor de expropriere. Mai susține că, în cauză nu s-a justificat transformarea acestui teren în zonă publică, nu s-au construit străzi, șosele sau parcuri, iar, zona funcțională a acestui teren este una publică, în sensul că reclamantul este lipsit de dreptul său de a folosi terenul respectiv la valoarea lui avută anterior acestei transformări. De altfel, din demersurile făcute de reclamant la primăria capitalei sau din apărările acesteia, nu rezultă că anterior sau ulterior adoptării PUZ s-a început o procedură de expropriere și de despăgubire a reclamantului. Apreciază că, în lipsa unei despăgubiri juste a reclamantului prezenta cauză este pe deplin justificată. Mai menționează că, înainte de adoptarea PUZ-ului, reclamantul nu a fost identificat de către autorități și nu i s-a adus la cunoștință ce vătămare va suferi ca urmare a modificării acestui PUZ.

INSTANȚA

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 18213/3/2020 reclamantul [REDACTAT] a chemat în judecată pe părțile: Consiliul General al Municipiului București, Municipiului București prin Primar, Primarul Municipiului București, Sectorul 3 al Municipiului București prin Primar și Agenția pentru Protecția Mediului București, solicitând:

1. anularea parțială a Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 49/31.01.2019 privind aprobarea planului urbanistic zonal (PUZ) sector 3, București în ceea ce privește încadrarea terenului sau situat în București, str. Drumul Gura Arieșului nr. 119-123 având număr cadastral 207592 înscris în cartea funciară sub nr. 207592 în zonă V1a-spații verzi publice cu acces nelimitat: parcuri, grădini, scuaruri și fâșii plantate publice, plantații de aliniament artere secundare, plantații pietonale, amenajări locale ambientale.

2. obligarea părților la luarea măsurilor necesare în vederea încadrării urbanistice în zonă L1c(așa cum era încadrat în PUG 2000) a terenului proprietatea reclamantului, situat în București, str. Drumul Gura Arieșului nr. 119-123 având număr cadastral 207592 înscris în

cartea funciară sub nr. 207592, în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

3.obligarea părâtelor în solidar la plata sumei de 351.400 euro reprezentând lipsa de folosință a terenului încadrat în zonă V1a, lipsă de folosință calculată de la data de 01.02.2019 până la data de 15.07.2020.

4.obligarea părâtelor în solidar la plata lipsei de folosință a terenului situat în București, str. Drumul Gură Arieșului nr. 119-123 având număr cadastral 207592 înscris în cartea funciară sub nr. 207592 până la încadrarea acestuia în zonă Llc.

5.obligarea părâților la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantului a menționat ca conform art. 7 din Legea 554/2004 s-a adresat instituțiilor cu plângere prealabilă. Prin adresa 3573/3220/3208/3153/26.06.2020 Primăria Municipiului București, făcând trimitere la cererile reclamantului de revocare a PUZ Sector 3 HCGMB nr.49/31.01.2019(1847597/28.05.2020,1847868/29.05.2020,1848165/29.05.2020) înaintează reclamantului răspunsul înregistrat la Direcția Asistență Tehnică și Juridică cu nr. 373/18.06.2020.

Având în vedere că prevederile HCGMB 49/31.01.2019 reprezintă actul normativ de reglementare din punct de vedere urbanistic al Sectorului 3 București, raportat la dispozițiile art. 2 alin. 1 lit. c din Legea 554/2004 " act administrativ - actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii, sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice;" și la dispozițiile Legii 350/2001 care definește planul urbanistic zonal constatăm că HCGMB 49/31.01.2019 de aprobare a PUZ SECTOR 3 a fost emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, și organizează executarea legii 350/2001.

Așadar, PUZ Sector 3 (HCGMB 49/31.01.2019) nu poate fi altceva decât un act administrativ normativ fiindu-i aplicabile dispozițiile art. 7 alin 1 indice 1 din Legea 554/2004 : " în cazul actului administrativ normativ, plângerea prealabilă poate fi formulată oricând.

Așadar, plângerea prealabilă formulată de reclamant la data de 28.05.2020 este formulată cu respectarea dispozițiilor art. 7 alin. 1 indice 1 din Legea.554/2004.

Potrivit art. 11 alin. 1 lit. a din Legea 554/2004 "Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual, a unui contract administrativ, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă;" raportat la data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă (15.07.2020) apreciează că prezenta acțiune este formulată în termen.

În ceea ce privește interesul reclamantului în promovarea prezentei acțiuni și prejudiciul adus proprietății private ale reclamantului prin adoptarea HCGMB 49/31.01.2019 (PUZ Sector 3), reclamantul a menționat:

Este proprietarul terenului în suprafață de 5.020 mp situat în București, Drumul Gura Arieșului, nr. 119-123, Sector 3 identificat cu număr cadastral 207592 înscris în C.F. sub nr. 207592 încă din anul 2008.

Conform reglementărilor anterioare adoptării PUZ Sector 3 (HCGMB 49/31.01.2019) terenul reclamantului era înscris conform HCGMB 269/200 prelungit conform HCGMB nr. 224/2015 în zona UTR Llc- locuințe individuale și colective mici nu maxim P+2 niveluri situate în noile extinderi sau enclave neconstruite. Această situație este confirmată de certificatul de urbanism nr. 2187/16.10.2018.

După aprobarea PUZ Sector 3 (HCGMB 49/31.01.2020) terenul sau i-a fost schimbată încadrarea din teren construibil proprietate privată înscrisă în UTR Llc în UTR Via- "spații verzi publice cu acces nelimitat: parcuri, grădini, scuaruri și fâșii plantate publice, plantații de

aliniament artere secundare, plantații promenade pietonale, amenajări locale ambientale," aspect ce rezultă din certificatul de urbanism nr. 947/05.06.2019.

Pe scurt, terenul reclamantului a fost transformat dintr-un teren privat pe care putea= construi un imobil de maxim P+2 etaje într-un teren public pe care pot fi amenajate spații verzi cu acces nelimitat, fâșii plantate publice, plantații de aliniament artere secundare , plantații promenade pietonale , amenajări locale ambientale.

În condițiile în care inițiatorul și beneficiarul PUZ ului ar fi efectuat procedura de informare și expropriere a reclamantului, având în vedere că eram o persoană afectată de aceste modificări, atunci trebuia urmată calea prevăzută de dispozițiile Legii 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local respectiv să fiu despăgubit conform valorilor stabilite în Grila Notarilor Publici.

Nici anterior adoptării PUZ ului Sector 3 și nici ulterior adoptării PUZ ului Sector 3 nu a fost demarată o asemenea procedură de expropriere și implicit nu a fost despăgubit pentru schimbarea destinației terenului deținut.

Face mențiunea că nici în documentația HCGMB 49/31.01.2019 și în nici un alt document nu s-au justificat motivele de modificare a destinației terenului reclamantului în teren de utilitate publică.

De la data adoptării PUZ Sector 3 (HCGMB 49/31.01.2019) reclamantul a fost expropriat în fapt de terenul în suprafață de 5.020 mp situat în București, Drumul Gura Arieșului, nr. 119-123, Sector 3 identificat cu număr cadastral 207592 înscris în C.F. sub nr. 207592 fără să fie demarată anterior o procedură de expropriere și evident fără să fiu despăgubit.

Potrivit art. 1 alin. 1 din Legea 554/2004 " Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public." raportat la situația expusă mai sus apreciez că subsemnatul justifică pe deplin un interes în formularea prezentei acțiuni.

În fapt, Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 49/31.01.2019 privind aprobarea planului urbanistic zonal (PUZ) sector 3, București este nelegală pentru următoarele considerente:

- Conform art. 18 alin. 9 din Legea 24/2007 " Terenurile înscrise în cartea funciară ca fiind în categoria curți-construcții, terenuri ce se află în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, nu pot fi inventariate sau declarate ca spații verzi. în sensul legii, decât DUPĂ îndeplinirea procedurii de expropriere conform legislației în domeniu." încadrarea unui teren proprietate privată (curți construcții) în categoria spațiilor verzi V1a se poate efectua doar după îndeplinirea unei proceduri de expropriere.

Dispozițiile art. 37 din Metodologia din 2010 de informare și consultare a publicului cu privire la elaborarea sau revizuirea planurilor de amenajare a teritoriului și de urbanism aprobată prin Ordinul 2701/2010 Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului sunt destul de clare în ceea ce privește modalitatea în care persoanele afectate de modificările aduse printr-un PUZ sunt informate:- "Informarea și consultarea publicului cu privire la propunerile de PUZ se face ÎNAINTE de transmiterea documentației pe circuitul tehnic de avizare, astfel:

-autoritățile administrației publice locale informează publicul prin cel puțin următoarele activități:

•1. publică pe propria pagină de internet anunțul cu privire la posibilitatea, modul și perioada, locul și orarul în care se pot consulta documentele și transmit observații la sediul autorității publice competente pentru aprobarea PUZ în termen de maximum 25 de zile

calendaristice de la data anunțului, precum și obiectivele, data, locul de desfășurare, ora de începere și durata estimată pentru fiecare metodă de consultare;

•2.identifică și notifică proprietarii ale căror proprietăți vor fi direct afectate de propunerile PUZ;

•3.pune la dispoziția publicului spre consultare documentele aferente propunerilor PUZ, inclusiv materiale explicative scrise și desenate, într-un limbaj nontehnic, precum și documentele ce au stat la baza primei variante a propunerilor, după caz: certificatul de urbanism, avizul prealabil de oportunitate;

•4.afișează anunțul la sediul propriu și în alte locuri special amenajate, pe panouri rezistente la intemperii, cu caracteristici stabilite prin procedurile specifice amplasate în cel puțin 3 locuri vizibile pe teritoriul zonei studiate;

•5.investitorul privat inițiator al PUZ afișează anunțul pe panouri rezistente la intemperii, cu caracteristici stabilite prin procedurile specifice, în loc vizibil la parcela care a generat intenția elaborării PUZ;

•autoritățile administrației publice responsabile cu aprobarea planului au următoarele obligații:

•1.informează publicul cu privire la rezultatele informării și consultării, cel puțin prin publicarea pe propria pagină de internet și la sediul propriu a observațiilor și sugestiilor publicului și a răspunsului la acestea, în termen de 15 zile de la încheierea perioadei de consultare a publicului;

•2.informează în scris proprietarii ale căror imobile sunt direct afectate de propunerile PUZ și care au trimis opinii, cu privire la observațiile primite și răspunsul argumentat la acestea."

Reitereaza faptul că nici anterior și nici ulterior adoptării PUZ Sector 3 nu a fost informat cu privire la schimbarea destinației terenului din zonă UTR 11c în zonă UTR V1a.

-Avizul de Mediu nr. 2/05.11.2018 și Decizia Etapei de încadrare nr. 3/28.01.2019 emisă fără aviz de mediu, avize emise de pârâta Agenția Pentru Protecția Mediului București încalcă chiar dispozițiile art. 18 alin. 9 din Legea 24/2007 "Terenurile înscrise în cartea funciară ca fund în categoria curți-construcții, terenuri ce se află în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, nu pot fi inventariate sau declarate ca spații verzi, în sensul legii, decât după îndeplinirea procedurii de expropriere conform legislației în domeniu." , text legal invocat de această pârâtă în justificarea emiterii Decizia Etapei de încadrare nr. 3/28.01.2019.

Atâta vreme cât această pârâtă a avizat schimbarea destinației terenului reclamantului din zona UTR Llc în zonă Via apreciez că aceasta a nesocotit dispozițiile legale mai sus menționate și este în aceeași măsură responsabilă a mă despăgubi pentru prejudiciul creat de această decizie.

Pentru ca instanța să fie lămurită arata că: schimbarea destinației unor terenuri prevăzute în PUG 2000 ca spații verzi în terenuri cu alte destinații (M2, M3, LI) SUNT INTERZISE conform art. art. 71 din OUG 195/2005; terenurile private înregistrate în Cartea Funciară ca fiind "curți construcții" nu pot fi inventariate sau declarate ca spații verzi, în sensul legii, decât după îndeplinirea procedurii de expropriere conform legislației în domeniu.

Așadar, beneficiarul și emitentii HCGMB 49/31.01.2019 sau a avizelor, nu aveau dreptul de a schimba zona verde în zonă construibilă M2 (P+14 etaje) și nici nu aveau dreptul de a inventaria sau declara ca spațiu verde zonă vi terenurile cetățenilor înregistrate în cartea funciară ca fiind "curți construcții" . Această operațiune de inventariere sau declarare ca spațiu verde VI se putea realiza doar după ce se realiza procedura de expropriere și nu înainte.

Conform art.I Protocol 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului " Orice persoana fizica sau juridica are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit

de proprietatea sa decât pentru cauza de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional. raportat la art. 44 alin. 3 din Constituție " Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire." și la art. 20 alin. 2 din Constituție " Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile." părțile nu aveau dreptul să mă lipsească de proprietatea privată fără a demara anterior o procedură de expropriere, indiferent de principiile și regulile după care funcționează aceste instituții.

Aprecieaza că este injust și ilegal ca o instituție, fie ea și o autoritate locală, să îmi transforme proprietatea privată în proprietate publică fără ca reclamantul să fie despăgubit dar mai ales fără a exista la bază o justificare/cauză a utilității publice de a transforma destinația terenului subsemnatului din UTR Llc în UTR V1a.

Conform art. 4 din Legea 255/2010 "Etapile procedurii de expropriere sunt: a) aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai lucrărilor de interes național, județean sau local; b) consemnarea sumei individuale aferente reprezentând plata despăgubirii pentru imobilele care fac parte din coridorul de expropriere și afișarea listei proprietarilor imobilelor; c) transferul dreptului de proprietate finalizarea formalităților aferente procedurii de expropriere." prioritar adoptării unui PUZ, inițiatorul și beneficiarul avea obligația de a aproba indicatorii tehnico-economici, de a consemna sumele aferente despăgubirilor, de a afișa lista proprietarilor afectați, de a efectua transferul dreptului de proprietate și de a finaliza formalitățile aferente procedurii de expropriere.

În cazul PUZ Sector 3 (HCGMB 49/31.01.2019) inițiatorul și beneficiarul PUZ ului au expropriat în fapt în mod direct terenul reclamantului fără a urma vreuna din etapele menționate mai sus săvârșind în acest fel un abuz de putere.

În condițiile în care reclamantul este obligat să mențină funcția de spațiu verde plantat, să permită accesul nelimitat asupra imobilului, să nu edifice vreo construcție care să presupună separări fizice de natură a restrânge libera circulație, acesta se află în imposibilitatea de a folosi imobilul teren conform destinației sale și prin urmare nu poate exercita în mod liber și necondiționat prerogativele dreptului de proprietate (usus, fructus și abusus), deși teoretic deține în continuare acest drept, fiind înscris ca proprietar în cartea funciară.

Raportat la aceste împrejurări, aprecieaza, că există o ingerință în dreptul exclusiv de proprietate al reclamantului, care datorită restrângerii excesive a posibilității de exercitare echivalează cu o privare de proprietate, cu o expropriere de fapt.

Aprecieaza că în cauză este vorba despre o limitare a folosinței bunului atât timp cât față de destinația acestuia de spațiu cu acces public nelimitat și de funcțiunea restrânsă permisă de lege, reclamantul este împiedicat să folosească acest bun în propriul interes, să îi culeagă fructele. De asemenea, exercitarea atributului privind dispoziția este unul iluzoriu având în vedere că bunul nu poate fi valorificat în condiții normale de piață prin raportare la celelalte terenuri aflate în zonă și care nu sunt incluse în zona V1a.

Fiind vorba de o privare de proprietate în sensul tezei a doua a primului alineat al art. 1 Protocol 1 CEDO, trebuie analizat dacă aceasta este compatibilă cu art. 1 Protocol 1 la CEDO sub aspectul îndeplinirii cerințelor referitoare la legalitatea măsurii, existența unei utilități publice și existența unui just echilibru între interesul public și imperativul respectării drepturilor fundamentale.

Referitor la cerința legalității ingerinței, arata că astfel cum a decis CEDO în cauzele Vergu contra României, principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor.

În speță, la momentul adoptării PUZ SECTOR 3 era în vigoare Legea nr. 255/2010 privind exproprie rea pentru cauză de utilitate publică , care reiterează principiul stabilit de art. 41 alin. (3) din Constituție care prevede că exproprierea nu poate interveni decât pentru o cauză de utilitate publică, cu despăgubire prealabilă.

Existența unei utilități publice care grevează un bun privat dă naștere și unei obligații pozitive a statelor. Curtea a considerat că atunci când un bun este afectat unei utilități publice, prin natura sa, statul are obligația de a expropria bunul, prin oferirea unei compensații financiare proprietarului bunului. Altfel, ar însemna ca statul să își atingă anumite obiective de politică socială în detrimentul unei persoane private, ceea ce nu este acceptabil, întrucât costurile de politică socială trebuie suportate de întreaga colectivitate nu doar de o persoană anume. În consecință, statul are obligația de a expropria orice bun aflat în proprietatea privată și care este afectat utilității publice, cum ar fi aleile, drumurile de acces sau spațiile verzi publice, (hotărârea Bugajny contra Poloniei)

Or, pârâții nu au recurs la aplicarea procedurii reglementate de Legea nr. 255/2010, de natură să asigure și respectarea dreptului de proprietate al reclamantului, ci a procedat la încadrarea terenului în categoria Via fără existența vreunui act formal de transfer de proprietate, astfel că situația reclamantului nu poate fi considerată ca previzibilă și răspunzând exigenței de securitate juridică. Prin urmare, apreciez că ingerința este incompatibilă cu principiul legalității.

Mai mult decât atât, arată că odată ce a terenul a fost încadrat în documentația de urbanism ca fiind în zona VIa, devin incidente dispozițiilor art. 71 din OUG 195/2005. Schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, reducerea suprafețelor acestora ori strămutarea lor este interzisă, indiferent de regimul juridic al acestora. (2) Actele administrative sau juridice emise ori încheiate cu nerespectarea prevederilor alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută." care interzic orice modificare a destinației acestui teren.

Având în vedere faptul că în principiu, proporționalitatea în materia privării de proprietate este legată de obligativitatea stabilirii unor despăgubiri pentru bunul pierdut, calculate în funcție de pierderea suferită de către fostul proprietar (cauza James contra Marii Britanii; cauza Sporrøng și Lonroth contra Norvegiei), în opinia Curții, în sistemele juridice respective ale statelor membre, o privare de proprietate pentru cauză de utilitate publică nu se justifică fără plata unei Indemnizații, sub rezerva unor circumstanțe excepționale, de altfel străine de prezentul litigiu.

În absența unui principiu analog art.1, nu se poate asigura decât o protecție iluzorie și ineficace dreptului de proprietate. Cât despre quantumul indemnizării, Curtea a avut în vedere avizul Comisiei: fără plata unei sume rezonabile raportată la valoarea bunului, o privare de proprietate ar constitui o atingere excesivă care nu s-ar justifica pe terenul art.1.

Prin urmare, ca și condiție esențială de funcționare a clauzei derogatorii Curtea a reținut caracterul just al despăgubirii stabilite. În ciuda marjei de apreciere extrem de largă recunoscută statelor, atunci când suma acordată ca și indemnizație este departe de a fi rezonabilă față de valoarea bunului expropriat, se va reține o violare a art. 1 Protocol 1. În concepția Curții, valoarea bunului expropriat nu este echivalentă neapărat cu prejudiciul produs prin expropriere. Astfel, Curtea a sancționat statul atunci când, la stabilirea valorii indemnizației pentru exproprierea unui teren agricol nu a ținut cont de prejudiciul produs prin lipsirea persoanei în cauză de veniturile pe care aceasta le obținea de pe suprafața agricolă expropriată ci doar de valoarea intrinsecă a terenului, (cauza Lallement contra Franței).

A doua condiție a proporționalității unei privări de proprietate este aceea ca indemnizația să survină într-un interval de timp rezonabil de la momentul pierderii proprietății, întrucât proporționalitatea impune ca interesele divergente să sufere o satisfacere a lor concomitentă. În plus, o întârziere excesivă a plății indemnizației agravează pierderea

financiară a persoanei vizate, datorită efectelor devalorizării monetare și poate fi privită la rândul său ca o atingere gravă a substanței dreptului de proprietate, afectând proporționalitatea între interesele colectivității și cele private, (cauza Akkus contra Turciei).

Aplicând principiul proporționalității cauzei de față, se poate reține că menținerea afectării de interes public terenului reclamantului pentru o perioadă îndelungată de timp (aproximativ 18 luni) fără plata vreunei compensații constituie o ingerință disproporționată în sensul art. 1 Protocol 1 la CEDO și dă astfel naștere unui drept la despăgubire al acestuia.

Prin modificarea zonificării terenului din zonă Llc (cum este ea menționată în PUG 2000) în zonă V1a terenul sau a devenit dintr-o dată needificabil, nevandabil ba mai mult spațiu public .

Această procedură de schimbare a zonificării echivalează în fapt cu o EXPROPRIERE forțată fiind contrară dispozițiilor Legii 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local întrucât nu există o hotărâre a Consiliului General al Municipiului București privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici a lucrărilor de interes județean.

Așadar, asupra terenului sau s-a produs o expropriere însă fără a fi respectată o reală procedură de expropriere.

Prin HCGMB 49/31.01.2019 terenul sau a fost în fapt expropriat fără ca reclamantul să fie despăgubit în vreun fel ba mai mult interdicția de utiliza terenul la potențialul pe care acesta îl avea conform PUG 2000- zonă Llc i-a încălcat dreptul la proprietate privată , drept protejat de Constituția României.

De la data aprobării PUZ Sector 3 prin HCGMB 49/31.01.2019 reclamantul nu a mai putut utiliza terenul conform categoriei de folosință cu care acesta a fost înregistrat în cartea funciară iar până la data prezentei prejudiciul cauzat subsemnatului cu titlu de lipsă de folosință este în cuantum de 4 Euro/mp/lună.

Potrivit art. 1.349 C.Civ " (1) Orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane.(2)Cel care, având discernământ, încalca această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral" coroborat cu art. 18 alin. 3 din Legea 554/2004 " în cazul soluționării cererii, instanța va hotărî și asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate, dacă reclamantul a solicitat acest lucru. " raportat la situația creată de aceste instituții prin aprobarea HCGMB 49/31.01.2019, apreciaza că prin acțiunea acestora de a schimba categoria de folosință a terenului reclamantului din zonă Llc în zonă V1a mi-au creat un prejudiciu reprezentat de lipsirea de folosință a terenului.

Contravaloarea lipsei de folosință solicitată prin prezenta acțiune este calculată după cum urmează:Suprafața terenului 5.020 mp,Valoarea lipsei de folosință calculată pe mp/lună - 4 Euro,Valoarea lunară a lipsei de folosință - 5.020 mp x 4 euro = 20.080 Euro.

Perioada scursă de la data adoptării PUZ sector 3 și până la data formulării prezentei acțiuni (01.02.2019-15.07.2020) 17 luni și 15 zile .

Valoarea lipsei de folosință calculată până la data de 15.07.2020: 20.080 euro x 17 +10.040 Euro = 351.400 Euro.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 1, art. 2, art. 7, art. 10, art. 11, art. 15 din Legea 554/2004, art. 18 alin. 9 din Legea 24/2007, art.1 Protocol 1 la CEDO, art. 20 alin. 2 din Constituție, art. 44 alin. (3) din Constituție, art. 1.349 C.Civ.

Paratii Municipiului București, prin Primar si Primarul General al Municipiului Bucuresti au depus intimpinare prin care au invocat exceptia prescripției cererii in anulare, exceptia lipsei calitatii lor procesuale pasive si exceptia prescriptiei in ceea ce priveste despagubirile, iar, pe fond, au solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

În motivare paratii au menționat următoarele:

1. Excepția prescripției dreptului la acțiune:

Potrivit dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 - „Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual, a unui contract administrativ, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la: a) data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă; b) data comunicării refuzului nejustificat de soluționare a cererii; c) data expirării termenului de soluționare a plângerii prealabile, respectiv data expirării termenului legal de soluționare a cererii; d) data expirării termenului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), calculat de la comunicarea actului administrativ emis în soluționarea favorabilă a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile; e) data încheierii procesului-verbal de finalizare a procedurii concilierii, în cazul contractelor administrative”.

Conform dispozițiilor art. 11 alin. (2) din același act normativ "Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ individual, cererea poate fi introdusă și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data comunicării actului, data luării la cunoștință, data introducerii cererii sau data încheierii procesului-verbal de conciliere, după caz", alin. (5) stabilind că termenul prevăzut la alin. (1) este termen de prescripție, iar termenul prevăzut la alin. (2) este termen de decădere.

De altfel, prin Decizia nr. 6038 din 4 iulie 2013 pronunțată în recurs de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât că regula în contenciosul administrativ este prescriptibilitatea acțiunilor într-un termen general de 6 luni, calculat potrivit art. 11 din Legea nr. 554/2004, legiuitorul neoperând nicio diferențiere după cum motivul de nulitate invocat este absolut ori relativ.

2. Excepția lipsei calității procesuale pasive a Municipiului București prin Primarul General și a Primarului General al Municipiului București, față de obiectul acțiunii, și învederăm instanței că reclamantul a solicitat anularea parțială a Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 49/31.01.2019 privind aprobarea planului urbanistic zonal (PUZ) Sector 3, București, în ceea ce privește încadrarea terenului situat în București, str. Drumul Gura Ariesului nr. 119-123.

Pentru a avea calitate procesuală pasivă în cauza, trebuie să existe identitate între persoana pârâtului și cel despre care se pretinde că este obligat în obiectul juridic supus judecății, ceea ce nu este aplicabil Municipiului București prin Primarul General și Primarului General al Municipiului București în prezenta cauză, emitentul actului contestat fiind Consiliul General al Municipiului București.

Astfel cum practica judiciară statuează în spețe similare (Sentința Civilă nr. 4339/05.07.2017 pronunțată în dosarul nr. 10834/3/2017, Sentința Civilă nr. 3571/25.05.2018 pronunțată în dosarul nr. 47026/3/2017, cauze aflate pe rolul Tribunalului București, Secția a-II-a Contencios Administrativ și Fiscal), calitatea procesuala pasiva presupune existența unei identități între persoana paratului și cel obligat în raportul juridic dedus judecății. Din interpretarea dispozițiilor art. 1 alin.(1) coroborate cu cele ale art. 8 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, rezulta că raportul juridic de drept administrativ se naște între persoana vătămată și autoritatea emitentă a actului administrativ. Față de obiectul acțiunii, nefiind supus controlului jurisdicțional nici un act administrativ tipic sau asimilat emis de către parații Municipiul București prin Primar General și Primarul General al Municipiului București, solicităm admiterea excepției întrucât acești parați nu au calitate procesuala pasiva în cauza și respingerea cererii de chemare în judecată față de acești parați.

Având în vedere specificul acțiunii în contencios administrativ, precum și obiectul cauzei de față, parații Municipiul București și Primarul General al Municipiului București neemitând actul administrativ contestat în prezenta speță, neexistând așadar un raport juridic

de drept administrativ direct între reclamant și acești parați, solicităm instanței să constate că acești parați nu dețin în cauza dedusă judecării calitatea procesuală pasivă.

3. Excepția prescripției cererii de acordare a despăgubirilor, raportat la art. 11 alin. (2) și art. 19 din Legea contenciosului administrativ.

ICCJ a statuat prin Decizia din 24 iunie 2019 faptul că: "în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 19 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la dispozițiile art. 11 alin. (2) din același act normativ, data la care începe să curgă termenul de prescripție pentru introducerea acțiunii în despăgubire reprezintă momentul la care persoana vătămată printr-un act administrativ nelegal a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască întinderea pagubei, nefiind legat în mod direct și aprioric nici de comunicarea actului administrativ nelegal și nici de momentul rămânerii definitive a hotărârii de anulare a acestuia."

Pe fondul cauzei solicităm respingerea acțiunii ca neîntemeiată întrucât înscrisurile anexate la dosar nu confirmă susținerile reclamatului, ci atestă o situație de fapt contrară.

Din adresa Direcției Urbanism nr. 10335/2109.2020 rezultă faptul că: « conform Planului Urbanistic Zonal PUZ SECTOR 3 aprobat prin HCGMB nr. 49/31.01.2019, imobilul cu adresa poștală Drumul Gura Ariesului nr. 119-123, Sector 3, București, este încadrat din punct de vedere urbanistic în UTR V-ZONA spațiilor verzi, subzona VIa-Parcuri, grădini, scuaruri și fasii plantate publice, plantații de aliniament, artere secundare, plantații promenade pietonale, amenajări locale ambientale, cu următorii indicatori urbanistici: POT max = 15%, cu construcții, circulații, platformei CUT max = 0.2 mp. ADC /mp.teren, Hmax=P+2, cu excepția instalațiilor. Pentru imobilul sus-mentionat este prevăzută o zonă cu regim de înălțime restricționat la maxim P+3 E { protecție rețele transgaz-200 m).

Reglementarea prezentată mai sus este condiționată de: -Avizul Societății Naționale de Transport Gaze Naturale « Transgaz » SA Mediaș nr. 45609/1592/28.09.2017, prelungit cu nr.44023/1533/31.08.2016

-Avizul de mediu nr. 2/05.11.2018, eliberat de Agenția pentru Protecția Mediului București, în care, la capitolul 4 Protecția mediului și a sănătății populației se prevede «Instituirea unor noi zone verzi de protecție a echipamentelor edilitare.»

În ceea ce privește capătul de cerere prin care se solicită obligarea paratului Municipiului București la plata lipsei de folosință, solicităm instanței respingerea acestuia ca neîntemeiat și nedovedit, pentru următoarele:

Lipsa de folosință invocată și contravaloarea ei solicitată, nu a fost întemeiată în drept. Răspunderea civilă delictuală ca temei al cererii, ar fi justificat cercetarea condițiilor legale, or Municipiul București n-a săvârșit nicio faptă ilicită.

Art. 18 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 prevede că "în cazul soluționării cererii instanța va hotărî și asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate dacă reclamantul a solicitat acest lucru".

Conform art. 19 alin. (1) din aceeași lege, "când persoana vătămată a cerut anularea actului administrativ, fără a cere în același timp și despăgubiri, termenul de prescripție pentru cererea de despăgubire curge de la data la care acesta a cunoscut sau trebuia să cunoască întinderea pagubei".

Din aceste prevederi legale rezultă expres situația că despăgubirile pentru daune materiale și morale produse pot să fie cerute în legătura cu actul administrativ pe care instanța de contencios administrativ l-a anulat ca fiind nelegal.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, "Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza

instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale".

De asemenea, conform prevederilor art.18 din același act normativ, "Instanța soluționând cererea la care se referă art. 8 alin. 1 poate după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze o anumită operațiune administrativă" (alin. (1)) și în cazul soluționării cererii, instanța va hotărî și asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate, dacă reclamantul a solicitat acest lucru" (alin. (2)).

Rezultă din dispozițiile legale citate că acordarea despăgubirilor în materia contenciosului administrativ este condiționată de constatarea nelegalității unui act administrativ sau a refuzului nejustificat al autorității de a soluționa o cerere ori de a efectua o operațiune administrativă necesară pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim invocat.

Condiția pentru acordarea despăgubirilor este, așadar, în terminologia folosită de lege, ca instanța de judecată să "soluționeze cererea" (art. 18 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004).

În cauză nu sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale conform art. 1357 a Municipiului București, respectiv a) existența unui prejudiciu; b) existența unei fapte ilicite; c) existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu; d) existența vinovăției celui care a cauzat prejudiciu.

În ceea ce privește condiția existenței unui prejudiciu. Condițiile cerute pentru a putea obține repararea prejudiciului sunt să fie cert și să nu fi fost reparat.

Caracterul cert al prejudiciului presupune că acesta este sigur, atât în privința existenței, cât și în privința posibilității de evaluare.

În ceea ce privește condiția existenței unei fapte ilicite. Fapta ilicită, ca element al răspunderii civile delictuale, este reprezentată de încălcarea îndatoririi de a respecta regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și acțiunile sau inacțiunile prin care se aduc atingere drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane.

În ceea ce privește condiția existenței unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu. Pentru a fi angajată răspunderea civilă delictuală a unei persoane nu este suficient să existe, pur și simplu, fără legătură între ele, o faptă ilicită și un prejudiciu suferit de o altă persoană, ci este necesar ca între faptă și prejudiciu să fie un raport de un raport de cauzalitate, în sensul că acea faptă a provocat prejudiciu.

În ceea ce privește condiția existenței vinovăției celui care a cauzat prejudiciul. Vinovăția reprezintă atitudinea psihică pe care autorul a avut-o în momentul săvârșirii faptei ilicite sau, mai exact, la momentul imediat anterior săvârșirii acesteia, față de faptă și urmările acesteia.

Inexistența unui singur element din cele patru menționate mai-sus duce la concluzia neîntrunirii tuturor condițiilor cerute pentru existența răspunderii civil-delictuale a Municipiului București prin Primar General, având drept consecință inexistența răspunderii civile delictuale, și de aici, imposibilitatea acordării daunelor materiale.

Referitor la capătul de cerere prin care se solicita de obligarea paratului la plata către reclamant a cheltuielilor de judecată, solicita instanței să constate netemeinicia acestora, reclamantul nefacând, în condițiile legii, dovada existenței și întinderii lor, potrivit art. 451-453 NCPC.

În drept au fost invocate prevederile art. 205-208 Cod procedură civilă.

Parata Agenția pentru Protecția Mediului București a depus intîmpinare prin care a invocate excepția necompetenței generale și excepția lipsei calitatii sale procesuale pasive, iar, pe fond, a solicitat respingerea cererii ca neintemeiată.

În motivare parata a menționat următoarele:

Cu privire la excepția de necompetență generală a instanțelor românești:

Reclamantul și-a întemeiat opțiunea pentru a introduce cererea introductivă de instanță la Tribunalul București prin prevederile art. 10, alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 („Legea nr. 554/2004”) ce au fost modificate prin Legea nr. 212/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 554/2004.

Contrar prevederilor invocate de Reclamant, care nu mai sunt în vigoare din 02.08.2018, textul actual al art. 10, alin. (3) din Legea nr. 554/2004 are următoarea configurație:

„Reclamantul persoană fizică sau juridică de drept privat se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său. Reclamantul autoritate publică, instituție -publica sau asimilată acestora se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul pârâtului.”

Raportat la această formulare a textului legal ce nu lasă loc interpretării, Reclamantul trebuia să își stabilească un domiciliu sau măcar o reședință pe teritoriul României, alegerea de domiciliu sau sediu procesual neputând avea o valoare echivalentă cu existența unui domiciliu în înțelesul normelor de competență ale Legii nr. 554/2004 corelate cu prevederile relevante ale legii procesual civile.

Deși reclamantul arată că „reclamantul cu domiciliul în străinătate și-a ales domiciliul în România la [forma de exercitare a profesiei de avocat ce îl reprezintă] cu sediul social în București”, învederează instanței că atât prevederile C. proc. civ., cât și practica judiciară și doctrina de drept procesual civil sunt unanime în sensul că alegerea de domiciliu procesual are valoare doar în ce privește citarea și comunicarea actelor de procedură în cauză.

Astfel, exemplificativ, doctrina a reținut că „Procedura prevăzută de art. 158 C. proc. civ.] vizează exclusiv locul comunicării actelor de procedură, iar aplicarea ei, în dauna procedurii de drept comun privind locul citării, este condiționată de indicarea persoanei însărcinate cu primirea actelor de procedură: mandatarul procesual pentru efectuarea procedurii.”

Cum regula imperativă prevăzută de Legea nr. 554/2004 în forma sa în vigoare încă dinainte de depunerea cererii introductive de instanță (ba chiar în vigoare înainte de emiterea actului administrativ contestat) nu prezintă alternative pentru Reclamant, iar acesta nu a indicat un domiciliu efectiv în România, singura soluție legală conformă legislației în vigoare este, pentru moment cel puțin, respingerea prezentei acțiuni ca nefiind de competența instanțelor românești.

Folosește formularea „pentru moment” întrucât respingerea acțiunii sale pe acest temei nu previne cu nimic Reclamantul de la introducerea unei noi acțiuni care să respecte prevederile art. 10, alin. (3) din Legea nr. 554/2004, cu indicarea unui domiciliu sau reședințe pe teritoriul României.

În mod similar, acest efect al legii nu tinde către suprimarea drepturilor cetățenilor străini sau apatrizi, întrucât premisa de la care orice acțiune de contencios administrativ pornește este că actul administrativ vătăma drepturile și interesele legitime ale subiecților de drept de pe teritoriul României, o legătură suficient de caracterizată cu România fiind o condiție sine qua non pentru introducerea și judecarea oricărei acțiuni în materia contenciosului administrativ. Această condiție este îndeplinită în ipoteza străinilor și apatrizilor de pe teritoriul României, aceștia având, prin definiția lor legală, o locuință în România care să constituie reședință.

Cu privire la lipsa calității procesual pasive a paratei:

În situația în care instanța ar considera acțiunea reclamantului ca fiind introdusă în conformitate cu prevederile art. 10, alin. (3) din Legea nr. 554/2004, învederează că reclamantul nu atacă prin cererea sa un act administrativ emis de parata.

Concret, reclamantul formulează critici de nelegalitate vizând Planul Urbanistic Zonal al Sectorului 3 al Municipiului București, astfel cum a fost aprobat prin Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 49/31.01.2019 („Actul Administrativ Contestat”).

Reclamantul menționează în trecere două acte administrative emise de parata, premergătoare Actului Administrativ Contestat, anume Avizul de Mediu nr. 02/05.11.2018 și Decizia Etapei de încadrare nr. 03/28.01.2019, acte administrative de sine stătătoare ce Reclamantul susține că au încălcat prevederile art. 18, alin. (9) din Legea nr. 24/2007. De altfel, Reclamantul menționează actele administrative de mediu în doar două paragrafe din cererea sa introductivă de instanță.

Reclamantul nu contestă legalitatea actelor administrative ale Subscrisei prin acțiunea sa, doar Actul Administrativ Contestat, a cărei anulare parțială o solicită. Ipotetic, prin admiterea acțiunii sale împotriva Actului Administrativ Contestat, cele două acte administrative din domeniul mediului menționate mai sus ar fi implicite nule parțial, motiv pentru care se poate înțelege de ce Reclamantul nu le-a contestat.

Dar tocmai din acest motiv, al necontestării lor directe, parata nu deține în cauză calitate procesuală pasivă. Reclamantul chiar clarifică de ce a introdus prezenta acțiune și contra paratei, anume pentru a-și asigura încă o entitate pârâtă care să fie obligată la plata despăgubirilor solicitate de acesta, mărin, astfel, „acoperirea” patrimonială a acțiunii sale, nicidecum pentru că ar avea critici efective de legalitate împotriva avizului de mediu nr.02/05.11.2018 și a deciziei etapei de încadrare nr.03/28.01.2019.

Pe fond, parata a solicitat respingerea cererii ca neintemeiate, în considerarea următoarelor motive:

Instanța de control judiciar Curtea de Apel București a reținut într-o cauză similară criticând realizarea Magistralei 6 de metrou și PUZ-ul astfel emis următoarele considerente relevante (motiv pentru care le reproducem în extenso) și în prezenta cauză:

„în raport de cele arătate, în cauză, Curtea reține că, pentru a se dispune anularea actului contestat este necesar să se dovedească vătămarea unui interes legitim și/sau drept subiectiv recunoscut de lege reclamantei ce a dedus instanței de contencios administrativ cenzura legalității Hotărârii CGMB nr. 287/2016 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal (PUZ) Linia Metrou Magistrala 6-1 Mai-Otopeni, Tronson 1, Sector 1.

Curtea reține că prima instanță a apreciat în mod corect faptul că nu este afectat dreptul de proprietate al AR prin adoptarea PUZ Magistrala 6 Metrou, motivul invocat de către reclamantă privind vătămarea dreptului său de proprietate asupra unor părți din terenurile deținute în proprietate, presupus a fi vizate de către documentația de urbanism contestată, nefiind fondat, întrucât aceasta nu a dovedit încălcarea interesului său privat.

În materia contenciosului administrativ, legiuitorul a dispus că orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public. Se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.

La art. 2 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a fost definită noțiunea de persoană vătămată, iar art. 8 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, reglementând obiectul acțiunii în contencios administrativ, instituie însă și o condiție de subsidiaritate, în sensul că persoanele juridice de drept privat pot formula cerere prin care invocă apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat (definit, la rândul său, de art.2

Ut: p din Lege ca fiind posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurată.)

Curtea reține că argumentele expuse în motivarea acțiunii, vizând în esență nerespectarea procedurii de aprobare a PUZ, respectiv competența exclusivă a Guvernului de a stabili amplasamentul Magistralei 6 Metrou, încălcarea și prevederilor care impun respectarea Planului Urbanistic General, nevalabilitatea avizelor/acordurilor care au stat la baza adoptării PUZ Magistrala 6 Metrou, încălcarea dispozițiilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională, etc. țin, în mod evident, de apărarea interesului colectiv (a interesului legitim public, definit de art. 2 lit. r) din Legea contenciosului administrativ ca fiind interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice”.

În subsidiar, parata a menționat că în cauza nu este îndeplinită condiția prejudiciului, acesta nefiind dovedit și argumentat de către reclamant.

În drept au fost invocate dispozițiile Legii 554/2004.

Paratul Sectorul 3 al Municipiului București a depus întimplare prin care a solicitat suspendarea judecării până la soluționarea dosarului nr.26705/3/2019 al Tribunalului București, iar pe fond respingerea cererii ca neîntemeiată.

În motivare paratul a menționat următoarele:

În temeiul prevederilor art. 413 alin.1 Cod Procedură Civilă, solicită suspendarea prezentului dosar până la soluționarea în mod definitiv a dosarului nr. 26705/3/2019 aflat pe rolul Tribunalului București-Secția a II a Contencios Administrativ și Fiscal, cu termen de judecată la data de 25.09.2020, întrucât dezlegarea prezentei cauze depinde de existența dreptului ce face obiectul dosarului nr. 26705/3/2019.

În contextul de mai sus, arată instanței că obiectul dosarului nr. 26705/3/2019 are ca obiect anularea și suspendarea HCGMB nr. 49/31.01.2019, precum și anularea Deciziei etapei de încadrare nr. 3/28.01.2019, emisă de Agenția pentru Protecția Mediului București privind PUZ coordonator Sector 3.

Prin încheierea din data de 27.11.2019 pronunțată de Tribunalul București-Secția a II a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 26705/3/2019, instanța a dispus: suspendarea parțială a executării H.C.G.M.B nr. 49/31.01.2019, privind aprobarea PUZ Sector 3 București, doar în privința reglementărilor de scoatere din Zona Spațiilor Verzi (V) a unor suprafețe care potrivit PUG aprobat prin împotriva acestei încheieri s-a formulat recurs, formându-se astfel pe rolul Curții de Apel București dosarul nr. 26705/3/2019/al, dosar ce a rămas în pronunțare la data de 18.06.2020. iar instanța a amânat pronunțarea la data de 24.06.2020, respectiv 30.06.2020, soluția fiind; „Respinge recursurile ca nefondate. Respinge cererile de intervenție accesorie. Definitivă. ”

În atare situație, art. 413 alin. 1 Cod Procedură Civilă presupune că soluția din proces depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept ce face obiectul unei alte judecări care odată stabilit prin hotărâre definitivă, poate fi invocat cu efectele lucrului judecat în orice alt proces, potrivit celor dispuse de art. 413 alin. 2 Cod Procedură Civilă.

Ca atare, este necesar ca problema de a cărei dezlegare depinde soluția din proces să facă obiectul unei alte judecări în curs de derulare, cerință care este îndeplinită în prezenta cauză, după cum am arătat anterior.

Pe fondul cauzei, solicită instanței respingerea acțiunii ca neîntemeiată, ținând cont de următoarele apărări, potrivit relațiilor primite de la compartimentele de specialitate :

1)În ceea ce privește primul și al doilea capăt de cerere, solicită instanței respingerea acestora ca neîntemeiate, pentru următoarele considerente:

Cu privire la adoptarea H.C.G.M.B. nr.49/31.01.2019, arătăm că Regulamentul Local de Urbanism aferent PUZ-S3 este un regulament cadru având un caracter director în care

prevederile acestuia sunt diferențiate pentru fiecare unitate teritorială de referință, zonă și subzonă și implicit, respectă condițiile impuse de Legea 350/2001 cu modificările și completările ulterioare.

Pentru elaborarea Planului Urbanistic Zonal al Sectorului 3 al Municipiului București, instituția noastră a întreprins următoarele demersuri:

În data de 02.08.2017 a fost încheiat Contractul de Servicii nr. 8920/02.08.2017 între Sectorul 3 al Municipiului București și Universitatea de Arhitectură și Urbanism "Ion Mincu" - UAUIM, având ca obiect "Servicii pentru elaborarea Planului Urbanistic Zonal Sector 3 București și consultanță în vederea avizării aferente proiectului".

Potrivit contractului, UAUIM în calitate de prestator s-a obligat să elaboreze documentațiile necesare obținerii avizelor, să le înregistreze la sediul autorităților avizatoare și să prezinte proiectul în cadrul comisiilor de specialitate ale CGMB.

Procesul de elaborare și de aprobare a documentației de urbanism Plan Urbanistic Zonal al Sectorului 3 al Municipiului București a fost unul complex, care a avut la baza studii și documentații tehnice care au fost analizate și aprobate în comisiile de specialitate de către specialiști atestați în domeniile avizate.

Ulterior, întreaga documentație împreună avizele de specialitate obținute au fost înregistrate la Primăria Municipiului București, în vederea analizării și aprobării Planului Urbanistic Zonal al Sectorului 3 al Municipiului București, în conformitate cu prevederile Legii nr. 350/2001 republicată, cu modificările și completările ulterioare privind amenajarea teritoriului și urbanismul.

Astfel, au fost inițiate demersurile pentru obținerea avizelor necesare proiectului, conform legislației aplicabile în vigoare, fiind obținute următoarele avize: aviz preliminar PMB-DU, aviz preordonare rețele PMB-DU, aviz circulații PMB-DT, aviz BPR, aviz MAPN, aviz MAI, aviz de mediu APMB, aviz MDRAP, aviz MCIN, aviz ELCEN, aviz ENEL, aviz Luxten, aviz SRI, aviz SIE, aviz AACR, aviz ApaNova, aviz Apele Române, aviz CFR, aviz CNAIR, aviz Distrigaz, aviz Metrorex, aviz Telekom, aviz Transelectrica, aviz RADET, aviz RATB și aviz Transgaz.

Intrucât procedura de avizare s-a desfășurat pe o perioadă îndelungată de timp (începând cu 19 mai 2017, data obținerii Certificatului de Urbanism nr. 617/1508691/19.05.2017), o parte dintre avize au fost prelungite ulterior emiterii, acestea având o perioadă de valabilitate inițială restrânsă. În această situație încadrându-se și avizul de mediu nr. 2/05.11.2018 emis de Agenția pentru Protecția Mediului București (APMB).

Ca urmare a îndreptărilor de erori materiale punctuale cuprinse în proiect cu privire la localizarea unor spații verzi, instituția noastră a revenit la APMB pentru analizarea situației și emiterea unui nou act de reglementare, spațiile verzi fiind în competența acestora de soluționare. Drept urmare, în data de 18.01.2019 APMB a emis adresa nr. 24257/18.01.2019 din care rezultă că PUZ-S3 nu necesită evaluare de mediu și nu necesită evaluare adecvată, astfel că se va supune adoptării fără aviz de mediu.

Mai mult decât atât, în data de 28.01.2019 APMB ca urmare a consultării autorităților publice participante și în conformitate cu prevederile legale incidente, a emis Decizia Etapei de încadrare nr. 3/28.01.2019 din care rezultă că PUZ-S3 se va supune aprobării fără aviz de mediu.

În atare situație, consideră că documentația de urbanism Plan Urbanistic Zonal Sector 3 București aprobată prin HCGMB nr. 49/31.01.2019 respectă procedura de aprobare și avizare conținând toate avizele necesare acestui tip de documentație

Relevante sunt și prevederile art.47 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, republicată cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: (1) Planul Urbanistic Zonal este instrumentul de planificare urbană de reglementare specifică, prin care se coordonează dezvoltarea urbanistică integrată a unor zone din

localitate, caracterizate printr-un grad ridicat de complexitate sau printr-o dinamică urbană accentuată. Planul Urbanistic Zonal asigură corelarea programelor de dezvoltare urbană integrată a zonei cu Planul Urbanistic General. (2) Planul urbanistic zonal cuprinde reglementări asupra zonei referitoare la: a) organizarea rețelei stradale; b) organizarea arhitectural-urbanistică în funcție de caracteristicile structurii urbane; c) modul de utilizare a terenurilor; d) dezvoltarea infrastructurii edilitare; e) statutul juridic și circulația terenurilor; f) protejarea monumentelor istorice și servituti în zonele de protecție ale acestora.

În acest sens, prin aprobarea Planului Urbanistic Zonal al Sectorului 3 al Municipiului București, au fost stabilite și reglementate și noile direcții de dezvoltare la nivelul infrastructurii rutiere și echipării tehnico-edilitare corelate cu programele de dezvoltare urbană integrată, constând în realizarea unor noi artere de circulație, sensuri giratorii și pasaje supraterane și subterane, majorarea unor artere de circulație/drumuri de exploatare agricolă existente prin supralărgirea profilelor subdimensionate în prezent, crearea de piste de biciclete, parcuri publice subterane și supraterane, reconfigurarea și introducerea de linii noi de transport public în zonele destructurate (corelate cu Planul de Mobilitate Urbană Durabilă - PMUD), reabilitarea, modernizarea și extinderea de rețele tehnico-edilitare ("Programul Bucur- ApaNova", "Nicio stradă neasfaltată și fără utilități publice" etc), cu mențiunea că la baza acestor reglementări a fost elaborat și un studiu de trafic pentru teritoriul administrativ al sectorului 3, inclusiv pentru relația cu sectoarele învecinate, localitățile limitrofe vecine și în relația cu capitala.

De asemenea, prin aprobarea PUZ S3 sunt îndeplinite procedurile legale de demarare a culoarelor de expropriere a unor terenuri în vederea realizării lucrărilor de utilitate publică. Precizăm că primăriile de sector nu au competențe de soluționare și de realizare a procedurilor de expropriere a terenurilor pentru lucrări de utilitate publică și implicit, a lucrărilor noi de construire și/sau de reconfigurare prin supralărgire a sistemului rutier existent, acestea fiind în sarcina Primăriei Municipiului București și/sau a Guvernului României, după caz, primăriile de sector putând cel mult să solicite sprijin în demararea acestor demersuri/investiții prin nominalizarea zonelor de acțiune.

Referitor la procedura de informare și consultare a publicului pentru documentația de urbanism PUZS3, precizăm ca aceasta s-a desfășurat în conformitate cu prevederile legale incidente în vigoare, prin organizarea de ședințe publice, prin publicarea de anunțuri și de documente pe site-ul instituției noastre, prin analiza, dezbateră și aprobarea documentației de urbanism în cadrul comisiilor de specialitate din cadrul instituțiilor implicate în procesul de avizare/aprobare și prin corespondența realizată cu publicul interesat.

De asemenea, ulterior documentația a fost înregistrată în cadrul instituției Primăriei Municipiului București, unde a urmat o nouă procedură de consultare publică și ulterior, avizarea și aprobarea documentației, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

În atare situație, consideră că documentația de urbanism Plan Urbanistic Zonal Sector 3 București aprobată prin HCGMB nr. 49/31.01.2019 respectă procedura de aprobare și avizare, în conformitate cu prevederile legale incidente.

În data de 05.06.2019 a fost emis Certificatul de Urbanism nr. 947 (în scopul: pentru informare), ca urmare a cererii reclamantului înregistrată cu nr. 409088/14.05.2019, din conținutul căruia rezultă că amplasamentul dedus judecării se află în UTR V1a-spații verzi publice cu acces nelimitat: parcuri, grădini, scuaruri și fâșii plantate publice, plantații de aliniament artere secundare, plantații promenade pietonale, amenajări locale ambientale, în zona de protecție Transgaz și parțial afectat de lucrări de infrastructură rutieră, potrivit Planului Urbanistic General al Municipiului București.

Astfel, în cazul în care se va dispune anularea parțială a HCGMB nr. 49/2019 (aprobare PUZ S3), cu privire la terenul dedus judecării, din punct de vedere urbanistic acest teren rămâne reglementat prin PUG- ul aprobat prin HCGMB nr. 269/2000.

Relevante în cauză sunt prevederile art. 71 din OUG nr. 195/2005, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: (1) Schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, reducerea suprafețelor acestora ori strămutarea lor este interzisă, indiferent de regimul juridic al acestora. (2) Actele administrative sau juridice emise ori încheiate cu nerespectarea prevederilor alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.

În contextul legal de mai sus, rezultă faptul că interdicția menționată este imperativă și nu se poate deroga de la aceasta, terenul ce face obiectul prezentului litigiu fiind prevăzut ca spațiu verde printr-o documentație de urbanism. Astfel, funcționează interdicția legală de schimbare a destinației sale, iar autoritățile nu pot deroga de la aplicarea ei, în caz contrar sunt încălcate prevederile art. 71 alin. 2 din actul normativ mai sus enunțat.

2) Cu privire la capetele de cerere nr. 3 și nr. 4 din cererea de chemare în judecată, solicită instanței respingerea acestora ca nefondate, pentru următoarele considerente:

Acțiunea reclamantului este nefondată, întrucât în speță nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, după cum vom demonstra în continuare.

Potrivit dispozițiilor art. 1349 și urm. Cod civil, pentru angajarea răspunderii civile delictuale se cer a fi întrunite cumulativ următoarele condiții: existența unei fapte ilicite, existența unei legături de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, existența unui prejudiciu, existența vinovăției autorului faptei ilicite.

Având în vedere aceste condiții, reclamantul nu a făcut dovada existenței unui prejudiciu cert, a legăturii de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și a vinovăției pârâtului, astfel nefiind întrunite condițiile antrenării răspunderii civile delictuale, respectiv: a) existența unui prejudiciu, în considerarea faptului că nu poate exista răspundere civilă delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu. La rândul său, prejudiciul trebuie să fie cert, adică sigur sub aspectul existenței sale și al posibilităților de evaluare și să nu fi fost reparat încă; b) existența unei fapte ilicite, considerându-se că numai o faptă ilicită poate să atragă după sine răspunderea civilă delictuală; c) existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, arătându-se că pentru a fi angajată răspunderea unei persoane nu este suficient să existe, pur și simplu, fără legătură între ele, o faptă ilicită și un prejudiciu suferit de o altă persoană, ci este necesar ca între faptă și prejudiciu să fie un raport de cauzalitate, în sensul că acea faptă a provocat acel prejudiciu; d) existența vinovăției, subliniindu-se că nu este îndeajuns să fi existat o faptă ilicită aflată în raport de cauzalitate cu prejudiciul produs, ci este necesar ca această faptă să fie imputabilă autorului ei.

Doctrina juridică a apreciat că, în lipsa întrunirii cumulative a acestor condiții, răspunderea civilă delictuală nu poate fi angajată.

Totodată, în literatura de specialitate s-a precizat că pentru a putea fi supus reparării, prejudiciul trebuie să prezinte anumite caractere, respectiv să fie cert, personal și să rezulte din atingerea adusă unui drept sau cel puțin a unui interes legitim.

Cu privire la condiția ca prejudiciul să fie cert, aceasta se referă la existența sa și deopotrivă la posibilitatea de a se stabili întinderea lui.

Dacă nu este sigur că prejudiciul există, nu se poate ști nici dacă s-a născut un drept la reparație, iar dacă incertitudinea poartă asupra determinării întinderii pagubei, obiectul dreptului de creanță în despăgubire nu poate fi stabilit.

În speță, reclamantul nu a dovedit în niciun fel - deși sarcina probei îi revine - că a suferit acest prejudiciu. În ipoteza în care ar fi existat un prejudiciu, nu s-a stabilit cu certitudine întinderea acestuia, nefiind admisă luarea în considerare a pretențiilor reclamantului nesuținute de dovezi.

Față de motivele de fapt și de drept enumerate mai sus, solicitarea reclamantului privind obligarea subscrisului la plata sumelor indicate în cerere reprezentând lipsa de

folosință a terenului dedus judecății prin raportare la dispozițiile incidente în materia răspunderii civile delictuale, este neîntemeiată.

Nu în ultimul rând, menționează că pe rolul Tribunalului București sunt înregistrate dosarele nr. 26705/3/2019, nr. 19540/3/2019, nr. 17877/3/2019, nr. 37229/3/2019, nr. 2922/3/2020, nr. 11096/3/2020 și nr. 23563/3/2020, având ca obiect anulare și suspendare HCGMB nr. 49/31.01.2019, precum și anularea Deciziei etapei de încadrare nr. 3/28.01.2019, emisă de Agenția pentru Protecția Mediului București privind PUZ coordonator Sector 3

Pentru toate aceste motive, solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În drept au fost invocate dispozițiile Codului de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, actele normative indicate în conținutul cererii, și orice alt act normativ incident în materie.

Paratul CGMB a depus întâmpinare prin care a invocat excepția conexității la dosarul nr. 26705/3/2019, excepția lipsei capacității sale de folosință, excepția inadmisibilității capatului 4 de cerere, excepția prescripției capatului 3 de cerere, iar pe fond a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată.

În motivare paratul a menționat următoarele:

1. Excepția conexității.

Potrivit art. 139 din Codul de procedură civilă "(1) Pentru asigurarea unei bune judecăți, în primă instanță este posibilă conexarea mai multor procese în care sunt aceleași părți sau chiar împreună cu alte părți și al căror obiect și cauză au între ele o strânsă legătură. (2) Excepția conexității poate fi invocată de părți sau din oficiu cel mai târziu la primul termen de judecată înaintea instanței ulterior sesizate, care, prin încheiere, se va pronunța asupra excepției. Încheierea poate fi atacată numai odată cu fondul. (3) Dosarul va fi trimis instanței mai întâi investite, în afară de cazul în care reclamantul și pârâțul cer trimiterea lui la una dintre celelalte instanțe. Dacă instanțele sunt de grad diferit, conexarea dosarelor se va face la instanța superioară în grad."

În procesul ce face obiectul dosarului nr. 26705/3/2019, cu termen de judecată la data de 23 octombrie 2020, reclamantul [REDACTAT], în calitate de avocat al reclamantului din prezenta cauză, a solicitat instanței de judecată "1) Anularea Deciziei etapei de încadrare nr. 3/28.01.2019 emisă de APMB privind PUZ Coordonator sector 3; 2) Anularea Hotărârii CGMB nr. 49/31.01.2019 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal (PUZ) Sector 3 București; 3) Suspendarea executării Hotărârii CGMB nr. 49/31.01.2019 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal (PUZ) Sector 3 București, până la soluționarea definitivă a prezentei cauze".

Fiind întrunite condițiile prevăzute de art. 139 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, în privința obiectului și litisconsortului procesual pasiv (C.G.M.B., Primarul Municipiului București și Agenția pentru Protecția Mediului București) solicită instanței de judecată admiterea excepției conexității și trimiterea prezentului dosar la dosarul nr. 26705/3/2019.

2. Excepția lipsei capacității procesuale de folosință a CGMB în ceea ce privește capetele de cerere 3 și 4 din cererea de chemare în judecată referitoare la plata de despăgubiri pentru lipsă de folosință, precum și în ceea ce privește solicitarea privind plata cheltuielilor de judecată.

Conform prevederilor art. 1 alin. (1) teza întâia din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, „Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată" iar potrivit prevederilor art. 2 alin.

(1) lit. b) teza întâia din același act normativ, prin „autoritate publică” se înțelege „orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes legitim public”.

Art. 96 alin. (1) din Codul administrativ aprobat prin OUG nr. 57/2019, stabilește că: „Unitățile administrativ-teritoriale sunt persoane juridice de drept public, cu capacitate juridică deplină și patrimoniu propriu”.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 109 alin. (4) din OUG nr. 57/2019, „Cheltuielile de judecată sau, după caz, despăgubirile stabilite pe baza hotărârilor judecătorești definitive se suportă/se fac venit de la/la bugetul local al unității administrativ-teritoriale. Cheltuielile de judecată cuprind toate sumele cheltuite din bugetul local”.

Capacitatea de folosință a persoanei juridice este aptitudinea subiectului colectiv de drept civil, de a avea drepturi și obligații civile (art. 205 alin. 1 din Codul civil).

Consiliul General al Municipiului București reprezintă autoritatea deliberativă a Municipiului București (art. 106 alin. 1 și art. 164 alin. 3 din codul administrativ), nefiind o persoană juridică de drept public și neavând un buget și patrimoniu propriu.

Consiliul General al Municipiului București are doar capacitate de drept administrativ, respectiv de a emite acte administrative conform dispozițiilor art. 139 alin. (1) din Codul administrativ, putând sta în judecată în litigiile de contencios administrativ. Chiar așa fiind, numai unitatea administrativ-teritorială (Municipiul București) are personalitate juridică și patrimoniu propriu (capacitate deplină, care o include și pe cea administrativă), astfel că numai aceasta este îndreptățită ori poate fi obligată la plata de despăgubiri ori cheltuieli de judecată.

Autoritățile administrației publice locale (cum este și CGMB), fiind legal abilitate să emită acte administrative, au o anumită capacitate administrativă (restrânsă), putând sta în judecată într-un petit de anulare a unui act administrativ ori de obligare la soluționarea unei cereri, nu însă și într-un petit având ca obiect obligarea la despăgubiri.

Pentru aceste motive, vă solicită să admiterea excepției invocate și respingerea capetelor 3, 4 din cererea de chemare în judecată precum și solicitarea privind plata cheltuielilor de judecată ca fiind îndreptată împotriva unei persoane fără capacitate procesuală de folosință.

3. Excepția inadmisibilității capătului 4 din cererea de chemare în judecată prin care reclamantul solicită "obligarea părților în solidar la plata lipsei de folosință a terenului până la încadrarea acestuia în zona L 1 c",

Inadmisibilitatea reprezintă acea situație în care reclamantul fie folosește o cale procedurală neprevăzută de lege, fie folosește în mod nepermis o cale prevăzută de lege. Astfel, inadmisibilitatea poate interveni atunci când dreptul pretins nu este recunoscut de lege sau când condițiile de admisibilitate ale căii procedurale exercitate nu sunt îndeplinite în raport cu reglementarea legală, situație regăsită în cauză.

Prin modul în care a fost formulat acest capăt de cerere, este inadmisibil, întrucât reclamantul încearcă să obțină o hotărâre judecătorească prin care părții să fie obligați la plata în solidar a unor despăgubiri materiale până la recunoașterea efectivă (în viitor !!!!!) de către părțile a drepturilor pretinse de reclamant.

În mod evident, daunele materiale și morale pe care un reclamant poate să le solicite în condițiile art. 1, art. 8 și art. 18 din Legea nr. 554/2004 sau după caz, în condițiile art. 19 din același act normativ, trebuie să fie produse ca urmare a unui act administrativ tipic sau asimilat (astfel cum acestea sunt definite de către art. 2 alin. 1 lit. c și alin. 2 din Legea nr. 554/2004), pe care instanța de contencios le-a anulat ca nelegale.

Nu este posibil, cel puțin în condițiile legii contenciosului administrativ, solicitarea și acordarea unor daune materiale pentru viitor, deci care nu au fost produse prin acte administrative anulate de către instanță.

4. Excepția prescripției dreptului material la acțiune în ceea ce privește capătul 3 din cererea de chemare în judecată referitor la obligarea părților în solidar la plata sumei de 351.400 euro.

Potrivit art.11 alin.(1) și (2) din Legea nr.554/2004, cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual, a unui contract administrativ, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la: a) data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă; b) data comunicării refuzului nejustificat de soluționare a cererii; c) data expirării termenului de soluționare a plângerii prealabile, respectiv data expirării termenului legal de soluționare a cererii; d) data expirării termenului prevăzut la art.2 alin.(1) lit.h), calculat de la comunicarea actului administrativ emis în soluționarea favorabilă a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile; (2) Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ individual, cererea poate fi introdusă și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data comunicării actului, data luării la cunoștință, data introducerii cererii sau data încheierii procesului-verbal de conciliere, după caz.

Așadar, termenul de prescripție are durata de un an și curge de la data la care reclamantul a cunoscut sau trebuia să cunoască întinderea pagubei.

Reclamantul avea cunoștință despre reglementările urbanistice cuprinse în Planul Urbanistic Zonal Sector 3 ca urmare a emiterii Certificatului de urbanism nr, 947/05.06.2019, moment de la care a început să curgă termenul de prescripție.

Pe fond, paratul a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Conform art.1 alin. (1) din Legea nr.554/2004, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Potrivit art. 2 alin. (1) lit. a) teza întâia din același act normativ, termenul de persoană vătămată reprezintă "orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri", iar conform lit. o) din același articol termenul de drept vătămat înseamnă "orice drept prevăzut de Constituție, de lege sau de alt act normativ, căruia i se aduce o atingere printr-un act administrativ".

Conform art. 36 alin. (1), (2) lit. c) și alin. (5) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, C.G.M.B. exercită atribuții privind administrarea domeniului public și privat al comunei, orașului sau municipiului București, în acest sens avizează sau aprobă, în condițiile legii, documentațiile de amenajare a teritoriului și urbanism ale localităților.

Potrivit art.32 din Legea nr.350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul,(1) În cazul în care prin cererea pentru emiterea certificatului de urbanism se solicită o modificare de la prevederile documentațiilor de urbanism aprobate pentru zona respectivă sau dacă condițiile specifice ale amplasamentului ori natura obiectivelor de investiții o impun, autoritatea publică locală are dreptul ca, după caz, prin certificatul de urbanism: b) să condiționeze autorizarea investiției de elaborarea și aprobarea de către autoritatea publică locală competentă a unui plan urbanistic zonal; c) să condiționeze autorizarea investiției de aprobarea de către autoritatea publică competentă a unui plan urbanistic zonal, elaborat și finanțat prin grija persoanelor fizice și/sau juridice interesate, numai în baza unui aviz prealabil de oportunitate întocmit de structura specializată condusă de arhitectul-șef și aprobat, după caz, conform competenței.- de primarul general al municipiului București;(3)

Avizul de oportunitate se emite în baza unei solicitări scrise.(4) Prin avizul de oportunitate se stabilesc următoarele:a) teritoriul care urmează să fie reglementat prin Planul

urbanistic zonal; b) categoriile funcționale ale dezvoltării și eventualele servituti; c) indicatorii urbanistici obligatorii - limitele minime și maxime; d) dotările de interes public necesare, asigurarea accesurilor, parcajelor, utilităților; e) capacitățile de transport admise. (5) În situația prevăzută la alin. (1) lit. b) și c) se pot aduce următoarele modificări reglementărilor din Planul urbanistic general: a) prin Planul urbanistic zonal se stabilesc reglementări noi cu privire la: regimul de construire, funcțiunea zonei, înălțimea maximă admisă, coeficientul de utilizare a terenului (CUT), procentul de ocupare a terenului (POT), retragerea clădirilor față de aliniament și distanțele față de limitele laterale și posterioare ale parcelei; (6) După aprobarea Planului urbanistic zonal sau, după caz, a Planului urbanistic de detaliu se poate întocmi documentația tehnică în vederea obținerii autorizației de construire.

Conform art. 47 alin. 1 și 2 din Legea nr. 350/2001, Planul urbanistic zonal este instrumentul de planificare urbană de reglementare specifică, prin care se coordonează dezvoltarea urbanistică integrată a unor zone din localitate, caracterizate printr-un grad ridicat de complexitate sau printr-o dinamică urbană accentuată. Planul urbanistic zonal asigură corelarea programelor de dezvoltare urbană integrată a zonei cu Planul urbanistic general. (2) Planul urbanistic zonal cuprinde reglementări asupra zonei referitoare la: a) organizarea rețelei stradale; b) organizarea arhitectural-urbanistică în funcție de caracteristicile structurii urbane; c) modul de utilizare a terenurilor; d) dezvoltarea infrastructurii edilitare; e) statutul juridic și circulația terenurilor; f) protejarea monumentelor istorice și servituti în zonele de protecție ale acestora.

Rezultă, în raport de reglementarea legală anterior menționată, că planul urbanistic zonal nu este susceptibil prin el însuși a prejudicia dreptul de proprietate al persoanelor asupra imobilelor ce fac parte din zona vizată de documentația de urbanism.

Planul Urbanistic Zonal reprezintă o viziune urbanistică, ce transpune la nivelul localităților urbane și rurale propunerile cuprinse în planurile de amenajare a teritoriului național, zonal și județean, conform art. 44 din Legea nr. 350/2001.

Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, inițiator al legilor în baza cărora se desfășoară activitățile de autorizarea executării lucrărilor de construcții, cât și activitățile de urbanism și amenajarea teritoriului, confirmă faptul că: „În conformitate cu legislația în vigoare, prin planul urbanistic se aprobă perimetre maximale potențial construibile, în care pot fi configurate mai multe variante de soluții arhitectural-constructive, soluția finală fiind la faza de autorizare a construcției”.

Prin avizarea și aprobarea documentațiilor de urbanism palier PUZ au fost puse în aplicare strategiile de dezvoltare urbană și politicile urbane pentru asigurarea dezvoltării coerente și durabile, corelării priorităților de dezvoltare și eficientizării investițiilor publice.

Planul Urbanistic Zonal al Sectorului 3, a respectat procedura de avizare și aprobare, conținând toate avizele necesare acestui tip de documentație - palier PUZ.

Potrivit certificatului de urbanism nr. 947/05.06.2019 emis de Primarul sectorului 3 al Municipiului București, terenul reclamantului este încadrat conform Planului Urbanistic General al Municipiului București (PUG -MB) aprobat prin Hotărârea C.G.M.B. nr. 269/21.12.2000, în zona spațiilor verzi -subzona V 1 a - Parcuri, grădini, scuaruri și fâșii plantate publice, iar conform Regulamentului Local de Urbanism aferent Planului Urbanistic Zonal - PUZ sector 3 aprobat prin Hotărârea C.G.M.B. nr. 49/31.01.2019, terenul este încadrat în zona spațiilor verzi.

Drept urmare, nu s-a produs efectul pretins de către reclamant, respectiv acela al schimbării încadrării urbanistice (regimul economic și regimul tehnic) a terenului din Drumul Gura Arieșului nr. 119-123, sector 3, din subzona L 1 c în subzona V 1 a și nici inventarierea sau declararea ca spațiu verde al terenului, așa cum în mod tendențios se afirmă în cererea de chemare în judecată, terenul fiind încadrat încă din anul 2000 în subzona VIa (Spații verzi publice cu acces nelimitat - parcuri, grădini, scuaruri și fâșii plantate publice) conform

Planului Urbanistic General al Municipiului București aprobat prin HCGMB nr. 269/21.12.2000.

Motivul privind împiedicarea exercitării folosinței ca atribut al dreptului de proprietate nu reprezintă o cauză de nulitate a actului administrativ, întrucât nu se referă la emiterea în mod valabil a actului. Pretinsa vătămare produsă reclamantului prin emiterea Hotărârii C.G.M.B. nr. 49/31.01.2019 nu afectează valabilitatea acestui act administrativ și prin urmare acest motiv nu poate fi analizat în prezentul cadru procesual, în condițiile legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Faptul că terenul în discuție nu pot fi folosit în scopul avut în vedere de reclamant nu constituie un temei pentru anularea hotărârii contestate și este de subliniat că nu poate fi invocată o vătămare ce constă, în realitate, în restricția stabilită prin Ordonanța de Urgență nr. 195/2005, prin care a fost interzisă schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, reducerea suprafețelor acestora ori strămutarea lor este interzisă, indiferent de regimul juridic al acestora, această situație neputând fi imputată pârâtului Consiliului General al Municipiului București.

Trebuie reținut și faptul că, așa cum rezultă din certificatele de urbanism depuse de către reclamant la dosarul cauzei, terenul în cauză este traversat de rețelele edilitare Transgaz aflându-se totodată în zona de protecție de 200 m a acestora, fiind "afectat" totodată de lucrările propuse de sistematizare și modernizare a circulației prin supralărgirea arterei de circulație existente Drumul Gura Arieșului la un profil stradal de 12,00 m.

În ceea ce privește capătul doi de cerere privind obligarea pârâților să încadreze din punct de vedere urbanistic terenul în subzona L 1 c:

Așa cum a arătat anterior, potrivit Certificatului de urbanism nr. 947/05.06.2019 emis de Primarul sectorului 3 al Municipiului București, terenul reclamantului este încadrat conform Planului Urbanistic General al Municipiului București (PUG -MB) aprobat prin Hotărârea C.G.M.B. nr. 269/21.12.2000, în zona spațiilor verzi - subzona V 1 a - Parcuri, grădini, scuaruri și fâșii plantate publice, iar conform Regulamentului Local de Urbanism aferent Planului Urbanistic Zonal -PUZ sector 3 aprobat prin Hotărârea C.G.M.B. nr. 49/31.01.2019, terenul este încadrat în zona spațiilor verzi.

Astfel, solicitarea reclamantului este una tendențioasă, deoarece în eventualitatea în care instanța dispune anularea parțială a Hotărârii CGMB nr. 49/2019, cu privire la terenul menționat în acțiune, din punct de vedere urbanistic acest teren rămâne tot în subzona Via conform Planul Urbanistic General al Municipiului București aprobat prin HCGMB nr. 269/21.12.2000.

În cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 71 din OUG nr. 195/2005, aprobate prin Legea nr. 265/2006, conform căreia, schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism^ reducerea suprafețelor acestora ori strămutarea lor este interzisă, indiferent de regimul juridic al acestora. (2) Actele administrative sau juridice emise ori încheiate cu nerespectarea prevederilor alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.

Or, prin obligarea C.G.M.B. să încadreze urbanistic terenul în subzona L 1 c sau orice altă zonă funcțională, instanța ar încălca dispozițiile art. 71 din OUG nr. 195/2005, întrucât terenul este încadrat ca spațiu verde prin Planul Urbanistic General al Municipiului București aprobat prin HCGMB nr. 269/21.12.2000.

Având a se pronunța asupra conflictului ivit între interesul utilizării imobilelor teren ca edificabile și interesul avut în vedere prin protejarea legală a spațiilor verzi, Curtea Constituțională, a reținut, prin Decizia nr. 824/2008 și alte decizii ulterioare, că dreptul de proprietate invocat, prevăzut de art. 44 din Constituția României, este supus necesității ocrotirii și garantării dreptului la un mediu sănătos, prevăzut de art. 35 din Constituție, ceea

ce reprezintă, de altfel, scopul reglementării art. 71 din OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului.

Nu poate fi reținută o culpa a paraților în apariția Ordonanței de urgență nr. 114/ 2007 prin care s-a instituit interdicția modificării destinației terenurilor prevăzute ca spații verzi în documentațiile de urbanism, actul normativ fiind unul de interes național inițiat și aprobat de Guvernul României și ulterior de Parlament în deplina exercitare a prerogativelor constituționale.

Din modul de redactare și sancțiunea atașată încălcării obligației prevăzute de art. 71 din OUG nr. 195/2005, rezultă că interdicția menționată este imperativă și nu se poate deroga de la aceasta, dacă terenurile se încadrează în ipotezele articolului, ori, terenul reclamantei, corespunde celei de-a doua variantă prevăzută de normele legale sus menționate, fiind teren prevăzut ca spațiu verde printr-o documentație de urbanism. În aceste condiții, funcționează interdicția legală de schimbare a destinației sale, iar autoritățile administrative nu puteau deroga de la aplicarea ei, decât prin încălcarea actului normativ sus menționat și cu riscul de a emite acte lovite de nulitate absolută, așa cum rezultă din alin. 2 al art. 71.

Încadrarea urbanistică a unui imobil - teren într-o anumită categorie urbanistică, precum și stabilirea indicatorilor urbanistici, se poate face, potrivit Legii nr. 350/2001, doar printr-un plan urbanistic zonal, elaborat, avizat și aprobat în condițiile legii. Aceasta procedura, trebuie începută, conform art. 32 alin. 1 din Legea nr. 350/2001, prin solicitarea unui certificat de urbanism în scopul modificării prevederilor documentațiilor de urbanism aprobate, iar ulterior continuată prin elaborarea, avizarea și aprobarea în condițiile legii a unei noi documentații de urbanism, care să respecte dispozițiile Legii nr. 350/2001, ale Legii nr. 215/2001, ale Ordinului MLPAT nr. 176/N / 16.08.2000, precum și celelalte acte normative aplicabile.

Cu alte cuvinte, modificarea reglementărilor urbanistice aprobate și stabilirea unui nou regim urbanistic al terenului, se poate face doar printr-un plan urbanistic zonal, conform dispozițiilor art. 47 alin. (5) din Legea nr. 350/2001, plan urbanistic zonal care să fie elaborat și aprobat în condițiile legii.

Planul urbanistic zonal reprezintă un ansamblu de piese scrise și desenate care se elaborează de către profesioniști calificați în domeniu cu drept de semnătură înscriși în Registrul urbanștilor, potrivit art. 38. din Legea nr. 350/2001.

Indiferent de inițiator, documentația trebuie elaborată în conformitate cu reglementarea tehnică „Ghid privind metodologia de elaborare și conținutul-cadru al planului urbanistic zonal” aprobată prin Ordinul nr. 176/N / 2000 al Ministrului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

Conform Legii nr. 350/2001, inițiativa elaborării planurilor urbanistice zonale poate aparține atât autorității publice locale (în cazul Municipiului București -doar Primarul General), cât și persoanelor fizice și/sau juridice interesate (art. 50 din Legea nr. 350/2001). În situația elaborării documentației PUZ din inițiativa autorității publice locale, contractarea lucrărilor de elaborare se face cu respectarea legislației privind achizițiile publice, procedură care presupune atât formalități privind asigurarea finanțării cât și formalități privind atribuirea contractului, procedură ce presupune la rândul său termene de durată.

Aprobarea și avizarea documentațiilor de urbanism se face în condițiile prevăzute în cuprinsul art. 56 al Legii nr. 350/2001. Astfel, conform alin. (6) și (7), documentațiile de urbanism elaborate conform legii și pentru care au fost obținute avizele/ acordurile necesare se promovează de primarul general, în vederea aprobării prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului București, pe baza referatului de specialitate al arhitectului-șef, în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării documentației complete la registratura primăriei. Consiliul General al Municipiului București are obligația să emită o hotărâre prin care aprobă sau respinge documentația de urbanism în termen de maximum 45 de zile de la finalizarea

dezbaterii publice și înaintarea proiectului de hotărâre în baza expunerii de motive elaborate de primar/președintele consiliului județean și a raportului de specialitate elaborat de către arhitectul-șef.

În ceea ce privește capătul trei și patru din cererea de chemare în judecată referitor la plata unor despăgubiri pentru lipsă de folosință:

În cauză, nu sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, prevăzute de dispozițiile art. 1357 din Codul civil, respectiv a) existența unui prejudiciu; b) existența unei fapte ilicite; c) existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu; d) existența vinovăției celui care a cauzat prejudiciu.

În ceea ce privește condiția existenței unui prejudiciu. Condițiile cerute pentru a putea obține repararea prejudiciului sunt să fie cert și să nu fi fost reparat.

Caracterul cert al prejudiciului presupune că acesta este sigur, atât în privința existenței, cât și în privința posibilității de evaluare.

În ceea ce privește condiția existenței unei fapte ilicite. Fapta ilicită, ca element al răspunderii civile delictuale, este reprezentată de încălcarea îndatoririi de a respecta regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și acțiunile sau inacțiunile prin care se aduc atingere drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane.

În ceea ce privește condiția existenței unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu. Pentru a fi angajată răspunderea civilă delictuală a unei persoane nu este suficient să existe, pur și simplu, tară legătură între ele, o faptă ilicită și un prejudiciu suferit de o altă persoană, ci este necesar ca între faptă și prejudiciu să fie un raport de un raport de cauzalitate, în sensul că acea faptă a provocat prejudiciu.

În ceea ce privește condiția existenței vinovăției celui care a cauzat prejudiciul. Vinovăția reprezintă atitudinea psihică pe care autorul a avut-o în momentul săvârșirii faptei ilicite sau, mai exact, la momentul imediat anterior săvârșirii acesteia, față de faptă și urmările acesteia.

În speța de față nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale a autorităților pârâte, motiv pentru care acestea nu pot fi obligate la plata despăgubirilor solicitate de reclamant pentru pretinsa lipsă de folosință a terenului și nici pentru pretinsa afectare a dreptului de proprietate.

De esența răspunderii civile delictuale este cauzarea unui prejudiciu prin încălcarea drepturilor subiective sau a intereselor legitime ale unei persoane, condiții obiective în absența cărora nu se poate stabili obligația de reparare în sarcina persoanei responsabile.

Vinovăția, definită ca fiind latura subiectivă a răspunderii delictuale, are rolul de a delimita conduita care poate fi imputabilă făptuitorului, în vederea sancționării sale, prin angajarea obligației de despăgubire a victimei.

În cauză de față nu s-a dovedit existența vreunei fapte ilicite a autorităților pârâte și cu atât mai puțin a unui exces de putere, fiind vorba de adoptarea, în condițiile legii, a unei hotărâri de aprobare a unor documentații de urbanism -Plan Urbanistic Zonal - PUZ Sector 3, aprobat prin HCGMB nr. 49/31.01.2019, prin care se menține încadrarea urbanistică de V 1 a stabilită prin Planul Urbanistic General al Municipiului București aprobat prin Hotărârea CGMB nr. 269/21.12.2000.

Potrivit art. 1357 alin.1 din Codul civil, cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare, la alineatul 2 fiind prevăzut că autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă.

Pentru angajarea răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie se cer a fi întrunite cumulativ următoarele condiții: existența unui prejudiciu, comiterea unei fapte ilicite, stabilirea legăturii de cauzalitate dintre aceasta și consecințele dăunătoare produse și vinovăția făptuitorului.

Or, în absența faptei ilicite a autorităților pârâte nu se mai poate vorbi de producerea de către acestea a pretinselor prejudicii și nici de legătură de cauzalitate și vinovăție, astfel că pârățile nu pot fi obligate la plata despăgubirilor solicitate de reclamant.

În ceea ce privește solicitarea reclamantului privind plata cheltuielilor de judecată, paratul solicită respingerea ca neîntemeiată, având în vedere că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 451- 453 din Codul de procedură civilă.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 205 și următoarele din Codul de procedură civilă, pe dispozițiile Legii 554/2004 privind contenciosul administrativ, ale Codului de procedură civilă, precum și pe toate celelalte norme legale menționate în întâmpinare.

Reclamantul a depus raspunsuri la întimpinările formulate de paratii CGMB (fila 89 volum II), Sectorul 3 al Municipiului București (fila 94 volum II), Municipiul București și Primarul General al Municipiului București (fila 98 volum II) și Agenția pentru Protecția Mediului București (fila 102 volum II), prin care a solicitat respingerea cererilor și excepțiilor invocate de către paratii.

Reclamantul a depus la dosar în fotocopii înscrisuri, iar paratii dosarele administrative întocmite în cauza.

La termenul din 11.11.2020 tribunalul a respins ca neîntemeiată excepția necompetenței generale, a respins ca neîntemeiate cererea de suspendare până la soluționarea definitivă a dosarului nr.26705/3/2019 al Tribunalului București- Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal și de conexare a prezentei cauze la acest dosar, a respins ca neîntemeiată excepția lipsei calității procesuale pasive a paratilor Municipiului București prin Primar și Primarul General al Municipiului București, a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a paratei Agenția pentru Protecția Mediului București, a respins ca neîntemeiată excepția lipsei capacități de folosință a paratului CGMB pe capetele 3 și 4 de cerere, a respins ca neîntemeiată excepția prescripției acțiunii (anulare și despăgubiri) și a apreciat ca excepția inadmisibilității capatului 4 de cerere invocată de paratul CGMB vizează aparari de fond.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:

Prin HCGMB nr.49/31.01.2019 (fila 27 volum I) a fost aprobat Planul Urbanistic Zonal (PUZ) Sector 3, București.

Din anul 2008 reclamantul [REDACTAT] este proprietarul imobilului teren intravilan, situat în municipiul București, Drumul Gura Ariesului nr. 119-123, sector 3, în suprafață de 5.020 mp, identificat cu nr. cadastral 207592 și intabulat în Cartea funciară nr. 207592 a municipiului București, sector 3 (fila 25 volum I).

În certificatul de urbanism nr. 2187/16.10.2018 emis de Primaria Sectorului 3 pe numele reclamantului (fila 21 verso volum I) se menționează ca terenul în cauză se află, în conformitate cu PUG aprobat prin HCGMB nr. 269/2000, prelungit prin și HCGMB nr.324/2010, nr.241/2011, nr.232/2012, nr.224/2015, în zona UTR în subzona L1c - locuințe individuale și colective mici cu maxim P+2 niveluri situate în noile extinderi sau enclave neconstruite.

Ulterior, pe numele reclamantului a fost emis certificatul de urbanism pentru informare nr. 947/05.06.2019 (fila 41 volum I), în care se menționează în ceea ce privește regimul economic ca terenul se află în UTR VIa-spații verzi publice cu acces nelimitat: parcuri, grădini, scuaruri și fasii plantate publice, plantații de aliniament artere secundare, plantații promenade pietonale, amenajări locale ambientale, în zona de protecție Transgaz și parțial afectată de lucrări de infrastructură rutieră.

De asemenea, în acest certificat de urbanism se menționează următoarele:

-terenul se află în zona de restricție, „zona de atenție” aflată sub incidența directivei SEVESO, conform recomandărilor secretariatului de risc din cadrul ISU, GNM-CMB și APMB;

-terenul este traversat de rețele edilitare Transgaz, aflându-se totodată în zona de protecție de 200 m a acestora, cu regim de înălțime restricționat la maxim P+3E;

-terenul este afectat de lucrările propuse de sistematizare și modernizare a circulației prin supralargirea arterei de circulație existente- Drumul Gura Arieșului- la un profil stradal de 12 m, conform avizului de circulații DT-PMB nr.9142/26.06.2018 (PUZ-S3);

-conform RLU aferent PUZ-Sector 3 parcela se află în zona spațiilor verzi, lucrările de construire a unui imobil Rh=S+P+12E cu funcțiunea de locuită nu sune permise;

-utilizări admise: construcții pentru expoziții, activități culturale (spații pentru spectacole și biblioteci în are liber, pavilioane cu utilizare flexibilă sau cu diferite tematici), activități sportive, alimentație publică și comerț, limitate la arealele deja existente conform proiectului inițial și care funcționează în acest scop; se admit noi clădiri pentru cultură, sport, recreere și anexe, cu condiția ca suprafața acestora însumată la suprafața construită existentă și menținută la cea a circulațiilor de toate categoriile și a platformelor mineralizate, să nu depășească 15% din suprafața totală a parcului; clădirile și amenajările pentru diferite activități din parcurile și grădinile publice se admit cu condiția de a nu avea separări fizice care să nu impună interdicția liberei circulații; spații plantate, circulații pietonale din care unele ocazional carosabile pentru întreținerea spațiilor plantate și oglinzilor de apă; mobilier urban, amenajări pentru joc și odihnă, lucrări de artă, instalații de artă, sculptura, construcții pentru expoziții, activități culturale (spații pentru spectacole și biblioteci în are liber, pavilioane cu utilizare flexibilă sau cu diferite tematici); alimentație publică și comerț de mici dimensiuni.

Reclamantul a formulat plângere prealabilă împotriva HCGMB nr. 49/31.01.2019 (fila 22) în ceea ce privește încadrarea terenului în subzona V1a -spații verzi publice cu acces nelimitat și a solicitat și plata contravalorii lipsei de folosință în suma de 321.280 euro pentru perioada 01.02.2019-31.05.2020.

Plângerea a fost soluționată negativ prin adresa nr.3573/18.06.2020 emisă de PMB-Direcția Generală Urbanism și Amenajarea Teritoriului- Direcția Urbanism (fila 33 verso volum I), comunicată reclamantului prin adresa nr.DATJ 3573/3220/3208/3153/26.06.2020 emisă de PMB-Direcția Generală Administrație și Relații cu CGMB- Direcția Asistență Tehnică și Juridică (fila 33 volum I).

Ulterior, reclamantul a formulat prezenta cerere de chemare în judecată.

Având în vedere că la termenul din 11.11.2020 tribunalul a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a paratei Agenția pentru Protecția Mediului București, fondul litigiului va fi analizat numai în contradictoriu cu paratii Consiliul General al Municipiului București, Municipiului București prin Primar, Primarul Municipiului București și Sectorul 3 al Municipiului București prin Primar.

I. În ceea ce privește primul capăt de cerere (*anularea, în parte, a Hotărârii CGMB nr. 49/31.01.2019 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal (PUZ) Sector 3, București, în ceea ce privește încadrarea terenului sau situat în București, str. Drumul Gura Arieșului nr. 119-123 având număr cadastral 207592 înscris în cartea funciară sub nr. 207592 în zonă V1a- spații verzi publice cu acces nelimitat: parcuri, grădini, scuaruri și fâșii plantate publice, plantații de aliniament artere secundare, plantații pietonale, amenajări locale ambientale*, tribunalul reține următoarele:

Conform art. 47 alin. 1 și 2 din Legea nr. 350/2001 (privind amenajarea teritoriului și urbanismul), „1.Planul urbanistic zonal este instrumentul de planificare urbană de reglementare specifică, prin care se coordonează dezvoltarea urbanistică integrată a unor zone din localitate, caracterizate printr-un grad ridicat de complexitate sau printr-o dinamică urbană accentuată. Planul urbanistic zonal asigură corelarea programelor de dezvoltare urbană integrată a zonei cu Planul urbanistic general. (2) Planul urbanistic zonal cuprinde reglementări asupra zonei referitoare la: a) organizarea rețelei stradale; b) organizarea

arhitectural-urbanistica în funcție de caracteristicile structurii urbane; c) *modul de utilizare a terenurilor*; d) dezvoltarea infrastructurii edilitare; e) *statutul juridic și circulația terenurilor*; f) protejarea monumentelor istorice și servituti în zonele de protecție ale acestora”.

De asemenea, art.18 din Ordinul nr.233/2016 (pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul și de elaborare și actualizare a documentațiilor de urbanism) prevede: “(1) Planul urbanistic zonal (P.U.Z.) cuprinde *reglementări specifice detaliate pentru zona studiată*, conform prevederilor legii, structurate în piese scrise și desenate. Piesele scrise sunt formate, cel puțin, din memoriul general și regulamentul local de urbanism.(...) (5) Piesele desenate sunt planșe realizate pe suport topografic actualizat și cuprind: a) *încadrarea în localitate a zonei ce face obiectul P.U.Z. (relaționarea cu prevederile P.U.G.)*, stabilită după caz, prin avizul de oportunitate. Scara recomandată este 1:2.000 sau 1:5.000; b) analiza situației existente, pentru zona ce face obiectul P.U.Z., cu evidențierea disfuncționalităților din punct de vedere al funcțiunilor, fondului construit, circulațiilor, sistemului de spații publice, regimului juridic, echipării tehnico-edilitare. Scara recomandată este 1:500 sau 1:1000, fiind aleasă în raport cu teritoriul studiat; c) propuneri de reglementări urbanistice, zonificare funcțională și echipare edilitară pentru zona ce face obiectul P.U.Z., la aceeași scară cu planșa analizei situației existente; d) propuneri privind circulația juridică a terenurilor și obiectivele de utilitate publică; e) propuneri de ilustrare urbanistică a zonei studiate, la aceeași scară cu planșa situației existente sau la scară redusă. (7) P.U.Z. și regulamentul local de urbanism aferent acestuia, odată aprobate, *devin acte de autoritate ale administrației publice locale, opozabile în justiție*. După aprobare, P.U.Z. și regulamentul local de urbanism aferent acestuia sunt utilizate la: a) *eliberarea certificatelor de urbanism* și emiterea autorizațiilor de construire pentru obiective din zona ce face obiectul P.U.Z.; b) fundamentarea solicitărilor unor fonduri europene sau de la bugetul de stat pentru realizarea obiectivelor de utilitate publică; c) declanșarea procedurilor legale pentru realizarea de investiții ce implică exproprieri pentru cauză de utilitate publică; d) respingerea unor solicitări de construire neconforme cu prevederile P.U.Z. și ale regulamentului local de urbanism aferent acestuia, aprobate; e) alte operațiuni ale compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale”.

A.În cererea de chemare în judecata reclamantul a invocat în primul rand încălcarea art.18 al.9 din Legea nr.24/2007 (privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților), conform caruia: “Terenurile *înscrise în cartea funciară ca fiind în categoria curți-construcții*, terenuri ce se află în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, *nu pot fi inventariate sau declarate ca spații verzi*, în sensul legii, *decât după îndeplinirea procedurii de expropriere conform legislației în domeniu*”.

Aceasta dispoziție legală interzice declararea ca spații verzi a terenurilor înscrise în cartea funciară ca fiind în categoria curți-construcții, terenuri ce se află în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, cu excepția situației în care a fost îndeplinită procedura de expropriere conform legislației în domeniu.

Tribunalul reține faptul ca art.18 al.9 din Legea nr.24/2007 instituie o obligație în sarcina autorităților publice de naură a proteja proprietatea privată, respectiv obligația de a efectua procedura exproprierii anterior declarării ca spațiu verde a unui teren proprietate privată înscris în cartea funciară ca fiind în categoria curți-construcții.

Conform art.44 al.2, 3 și 6 din Constituție, „2.*Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege*, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală. (3) *Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.* (...) (6) Despăgubirile prevăzute în

alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție”.

Pe de altă parte, Legea nr. 255/2010 (privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local) prevede în art.1 ca: “Prezenta lege stabilește cadrul juridic pentru luarea măsurilor necesare executării: *lucrărilor de construcție, reabilitare și modernizare de drumuri de interes național, județean și local*, lucrărilor de construcție, reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice, lucrărilor necesare dezvoltării rețelei de transport cu metroul și de modernizare a rețelei existente, lucrărilor de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare, precum și a infrastructurii de transport naval, lucrărilor din domeniul gospodăririi apelor, respectiv construcțiile hidrotehnice și lucrările anexe, acumulările de apă permanente și nepermanente, cantoanele de exploatare, digurile de apărare împotriva inundațiilor, construcțiile și instalațiile hidrometrice, instalațiile de determinare automată a calității apei, lucrările de amenajare, regularizare sau consolidare a albiilor, canalelor și derivațiilor hidrotehnice, stațiile de pompare, precum și altor construcții hidrotehnice realizate pe ape, lucrări de renaturare, reabilitare zone umede și de asigurare a conectivității laterale, lucrărilor de construcție, reabilitare, modernizare și dezvoltare a stațiunilor turistice de interes național, lucrărilor de construcție, reabilitare, modernizare, dezvoltare și ecologizare a zonei litorale a Mării Negre, lucrărilor de amenajare, dezvoltare sau reabilitare a pârtiilor de schi, cu instalațiile de transport pe cablu aferente, cu lucrările de amenajare, instalațiile și echipamentele de producere a zăpezii și gheții artificiale și de întreținere a pârtiilor, instalațiile pentru iluminatul pârtiilor de schi și alte echipamente necesare dezvoltării domeniului schiului, amenajarea, dezvoltarea sau reabilitarea pârtiilor destinate practicării celorlalte sporturi de iarnă - biatlon, bob, sanie, sărituri de la trambulină - a patinoarelor și echiparea cu instalațiile și echipamentele corespunzătoare, cuprinse în Programul național de dezvoltare a turismului “Schi în România”, aprobat prin Legea nr. 526/2003, cu modificările și completările ulterioare, lucrărilor de interes național de dezvoltare a producerii, transportului și distribuției de energie electrică și gaze naturale, de extracție a gazelor naturale și lucrărilor miniere de interes național pentru exploatarea zăcămintelor de lignit, care se execută în baza unei licențe de exploatare, lucrărilor pentru realizarea Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție, precum și pentru împădurirea terenurilor degradate”.

În plus, art.3 din Legea nr. 255/2010 prevede ca “Potrivit prevederilor prezentei legi *pot fi expropriate bunurile imobile proprietate a persoanelor fizice sau persoanelor juridice*, cu sau fără scop lucrativ, și a oricăror alte entități, precum și cele aflate în proprietatea privată a comunelor, orașelor, municipiilor și județelor, *pe care se realizează lucrările de utilitate publică de interes național, județean și local*”.

Raportînd actul administrativ contestat în prezenta cauză la dispozițiile art.18 al.9 din Legea nr.24/2007 și art.3 din Legea nr.255/2010, tribunalul reține ca prin HCGMB nr.49/2919 terenul proprietatea reclamantului (persoana fizică), înscris în cartea funciară ca fiind în categoria curți-construcții (fila 25 volum I) a fost declarat spațiu verde, fără însă a se proba și efectuarea procedurii obligatorii a exproprierii.

Astfel cum rezulta din certificatele de urbanism nr.2187/16.10.2018 și nr. 947/05.06.2019, HCGMB nr.49/2919 de aprobare a PUZ Sectorul 3 reprezintă actul administrativ prin care terenul reclamantului înscris în cartea funciară ca fiind în categoria curți-construcții a fost declarat spațiu verde fără demararea procedurii exproprierii.

Or, o astfel de schimbare a regimului economic și tehnic a terenului reprezintă un fapt o expropriere pentru cauza de utilitate publică, astfel ca reclamantul era îndreptățit să fie consultat cu privire la procedura derulată și cu privire la despăgubirea convenită (dat fiind că au fost limitate prerogativele sale de proprietar prin schimbarea destinației terenului- spațiu verde- ceea ce echivalează cu interdicția de a construi un imobil cu destinația de locuită).

Avand in vedere ca dispozitiile art.18 al.9 din Legea nr.24/2007 sunt imperative, tribunalul apreciaza ca incalcarea acestora conduce la solutia anularii pariale a PUZ Sector 3, respectiv in ceea ce priveste imobilul proprietatea reclamantului.

In intimpinarea depusa (fila 11 verso volum II), paratul CGMB a mentionat ca potrivit potrivit certificatului de urbanism nr.947/05.06.2019 emis de Primarul sectorului 3 al Municipiului Bucuresti, terenul reclamantului este incadrat conform Planului Urbanistic General al Municipiului Bucuresti. (PUG -MB) aprobat prin Hotărârea C.G.M.B. nr. 269/21.12.2000, în zona spatiilor verzi -subzona V 1 a - Parcuri, grădini, scuaruri și fâșii plantate publice, iar conform Regulamentului Local de Urbanism aferent Planului Urbanistic Zonal - PUZ sector 3 aprobat prin Hotărârea C.G.M.B. nr. 49/31.01.2019, terenul este încadrat în zona spatiilor verzi, drept urmare, nu s-a produs efectul pretins de către reclamant, respectiv acela al schimbării încadrării urbanistice (regimul economic și regimul tehnic) a terenului din Drumul Gura Arieșului nr. 119-123, sector 3, din subzona L 1 c în subzona V 1 a și nici inventarierea sau declararea ca spațiu verde al terenului, așa cum în mod tendențios se afirmă în cererea de chemare în judecată, terenul fiind încadrat încă din anul 2000 în subzona V1a (Spații verzi publice cu acces nelimitat - parcuri, grădini, scuaruri și fâșii plantate publice) conform Planului Urbanistic General al Municipiului București aprobat prin HCGMB nr. 269/21.12.2000.

Aceasta sustinere este insa contrazisa de probele administrate in cauza.

Astfel, din adresa nr.1902319/12748/04.12.2020 emisa de Primaria Municipiului Bucuresti- Directia Generala Urbanism si Amenajarea Teritoriului- Directia Urbanism (fila 170 volum IV) rezulta ca potrivit evidentelor, din punct de vedere urbanistic, imobilul in cauza este incadrat conform PUG aprobat prin Hotărârea C.G.M.B. nr. 269/21.12.2000, cu modificarile si completarile ulterioare, in UTR L1-subzona locuintelor individuale si colective mici cu maxim P+2 niveluri, subzona L1c- locuințe individuale și colective mici nu maxim P+2 niveluri situate în noile extinderi sau enclave neconstruite.

La aceasta adresa a fost anexata adresele nr.10335/21.09.2020 si nr.1847597/1848165/1847868/1848008/5918/5804/18.06.2020 emise de PMB-Directia Generala Urbanism si Amenajarea Teritoriului- Directia Urbanism (filele 174 si 199 volum IV).

De asemenea, Primaria Sectorului 3 a emis adresa nr.620562/06.01.2021(fila 5 volum V) prin care a confirmat ca anterior emiterii PUZ Sector 3 contestat in prezenta cauza, terenul reclamantului era incadrat in UTR L1c, iar prin PUZ aprobat prin Hotărârea C.G.M.B. nr. 49/31.01.2019 acesta a fost încadrat predominant în zona spatiilor verzi V1a si partial in zona cicutatiilor carosabile propuse (supralargirea Drumului Gura Arieșului la profil de 12 m-artera de circulatie de categoria a III-a).

Asadar prin HC.G.M.B. nr. 49/31.01.2019 a fost schimbata incadrarea terenului din L1c -locuințe individuale și colective mici nu maxim P+2 niveluri situate în noile extinderi sau enclave neconstruite in V1a- spatiu verde:

In cauza este identificata ipoteza expusa de catre reclamant prin cererea de chemare in judecata, respectiv incalcarea dispozitiilor art.18 al.9 din Legea nr.24/2007 (privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților- potrivit cărora "terenurile înscrise în cartea funciară ca fiind în categoria curți-construcții, terenuri ce se află în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, nu pot fi inventariate sau declarate ca spații verzi, în sensul prezentei legi; decât după îndeplinirea procedurii de expropriere conform legislației în domeniu"), art. 44 alin. 2 din Constituția României (potrivit cărora proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege indiferent de titular) si art.1 din Protocolul 1 la CEDO („Orice persoana fizica sau juridica are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decit pentru cauza de utilitate publica si in conditiile prevazute de lege si de principiile generale ale dreptului

internacional”) intrucat prin HCGMB nr.49/2019 terenul reclamantului a fost declarat ca spatiu verde.

Nu pot fi avute in vedere sustinerile paratului Sectorul 3 al Municipiului Bucuresti (fila 110 volum I) in sensul ca in cauza sunt incidente prevederile art.71 din OUG nr. 195/2005, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: „(1) Schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, reducerea suprafețelor acestora ori strămutarea lor *este interzisă*, indiferent de regimul juridic al acestora. (2) Actele administrative sau juridice emise ori încheiate cu nerespectarea prevederilor alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută”, care instituie o interdicție, iar autoritățile nu pot deroga de la aplicarea ei, în caz contrar sunt încălcate prevederile art. 71 alin. 2 din actul normativ mai sus enunțat.

In cauza nu se analizeaza o situatie de schimbare a destinației unui teren prevăzut ca spațiu verde în documentațiile de urbanism, ci o situatie prin care chiar prin documentatia de urbanism (PUZ) un teren proprietate privata cu destinatia curti-constructii, intabulat in cartea funciara, este declarat spatiu verde.

Interdictia reglementata de art. 71 din OUG nr. 195/2005 opereaza numai in cazul in care in PUG terenul ar fi fost prevazut ca spatiu verde, iar ulterior, prin PUZ sau alt act administrativ i s-ar fi schimbat destinatia, in sa in cauza prin PUG aprobat prin Hotărârea C.G.M.B. nr.269/21.12.2000, cu modificarile si completarile ulterioare, terenul reclamantului este incadrat in UTR L1-subzona locuintelor individuale si colective mici cu maxim P+2 niveluri, subzona L1c- locuințe individuale și colective mici nu maxim P+2 niveluri situate în noile extinderi sau enclave neconstruite. Asadar terenul nu a fost prevazut ca spatiu verde si nu i s-a schimbat destinatia de spatiu verde prin PUZ, ci a primit aceasta destinatie prin PUZ.

Deci in cauza sunt incidente dispozitiile imperative ale art.18 al.9 din Legea nr.24/2007.

In considerarea celor anterior expuse, tribunalul apreciaza neintemeiat primul capat de cerere.

B.De asemenea, tribunalul apreciaza intemeiata sustinerea reclamantului in sensul ca au fost incalcate dispozitiile Ordinului nr.2701/2010 (pentru aprobarea Metodologiei de informare și consultare a publicului cu privire la elaborarea sau revizuirea planurilor de amenajare a teritoriului și de urbanism) emis de Ministrul Dezvoltării Regionale și Turismului, care reglementeaza procedura de informare cu privire la propunerile de PUZ.

In primul rand tribunalul retine ca art.3 din Ordin prevede: “Pentru documentațiile aflate în curs de elaborare sau avizare, autoritățile administrației publice locale competente vor asigura informarea și consultarea publicului afectat de propunerile planurilor înainte de supunerea spre dezbateră consiliului județean/local/Consiliului General al Municipiului București, în funcție de etapa în care se află, fără a relua integral întreaga procedură”.

Asadar proprietarii afectati de documentațiile de urbanism aflate în curs de elaborare sau avizare au dreptul de a fi informati si consultati de catre autoritățile administrației publice locale competente înainte de supunerea spre dezbateră consiliului județean/local/Consiliului General al Municipiului București.

Aceasta procedura de informare este reglementata in art.37 din Anexa la Ordinul nr.2701/2010, Anexa prin care se aproba Metodologia de informare și consultare a publicului cu privire la elaborarea sau revizuirea planurilor de amenajare a teritoriului și de urbanism astfel: „Informarea și consultarea publicului cu privire la propunerile de PUZ se fac înainte de transmiterea documentației pe circuitul tehnic de avizare, astfel:a) autoritățile administrației publice locale informează publicul prin cel puțin următoarele activități: 1. publică pe propria pagină de internet anunțul cu privire la posibilitatea, modul și perioada, locul și orarul în care se pot consulta documentele și transmit observații la sediul autorității publice competente pentru aprobarea PUZ în termen de maximum 25 de zile

calendaristice de la data anunțului, precum și obiectivele, data, locul de desfășurare, ora de începere și durata estimată pentru fiecare metodă de consultare; 2. *identifică și notifică proprietarii ale căror proprietăți vor fi direct afectate de propunerile PUZ*; 3. pune la dispoziția publicului spre consultare documentele aferente propunerilor PUZ, inclusiv materiale explicative scrise și desenate, într-un limbaj nontehnic, precum și documentele ce au stat la baza primei variante a propunerilor, după caz: certificatul de urbanism, avizul prealabil de oportunitate; 4. afișează anunțul la sediul propriu și în alte locuri special amenajate, pe panouri rezistente la intemperii, cu caracteristici stabilite prin procedurile specifice amplasate în cel puțin 3 locuri vizibile pe teritoriul zonei studiate; 5. investitorul privat inițiator al PUZ afișează anunțul pe panouri rezistente la intemperii, cu caracteristici stabilite prin procedurile specifice, în loc vizibil la parcela care a generat intenția elaborării PUZ; b) autoritățile administrației publice responsabile cu aprobarea planului au următoarele obligații: 1. informează publicul cu privire la rezultatele informării și consultării, cel puțin prin publicarea pe propria pagină de internet și la sediul propriu a observațiilor și sugestiilor publicului și a răspunsului la acestea, în termen de 15 zile de la încheierea perioadei de consultare a publicului; 2. informează în scris proprietarii ale căror imobile sunt direct afectate de propunerile PUZ și care au trimis opinii, cu privire la observațiile primite și răspunsul argumentat la acestea”.

Ceea ce invocă reclamantul în prezenta cauză este lipsa notificării sale cu privire la maniera în care terenul său a fost afectat prin propunerea PUZ Sector 3.

Tribunalul reține ca art.37 din Anexa la Ordinul nr.2701/2010 stabilește imperativ ca informarea și consultarea publicului cu privire la propunerile de PUZ se face de către autoritățile administrației publice locale *prin cel puțin următoarele activități*:

-1. publică pe propria pagină de internet anunțul cu privire la posibilitatea, modul și perioada, locul și orarul în care se pot consulta documentele și transmite observații la sediul autorității publice competente pentru aprobarea PUZ în termen de maximum 25 de zile calendaristice de la data anunțului, precum și obiectivele, data, locul de desfășurare, ora de începere și durata estimată pentru fiecare metodă de consultare;

-2. *identifică și notifică proprietarii ale căror proprietăți vor fi direct afectate de propunerile PUZ*;

-3. pune la dispoziția publicului spre consultare documentele aferente propunerilor PUZ, inclusiv materiale explicative scrise și desenate, într-un limbaj nontehnic, precum și documentele ce au stat la baza primei variante a propunerilor, după caz: certificatul de urbanism, avizul prealabil de oportunitate;

-4. afișează anunțul la sediul propriu și în alte locuri special amenajate, pe panouri rezistente la intemperii, cu caracteristici stabilite prin procedurile specifice amplasate în cel puțin 3 locuri vizibile pe teritoriul zonei studiate; 5. investitorul privat inițiator al PUZ afișează anunțul pe panouri rezistente la intemperii, cu caracteristici stabilite prin procedurile specifice, în loc vizibil la parcela care a generat intenția elaborării PUZ.

Asadar legiuitorul a prevăzut ca *cerința obligatorie minimă în procedura de elaborare a PUZ identificarea și notificarea proprietarilor ale căror proprietăți vor fi direct afectate de propunerile PUZ*.

În cauza însă reclamantul a susținut că nu a fost notificat în acest sens, iar parții nu au probat existența unei notificări în acest sens, în condițiile în care aceasta era obligatorie și prin prisma art.3 și 4 din Anexa la Ordinul nr.2701/2010: „Informarea și consultarea publicului se efectuează în toate fazele proceselor de elaborare sau actualizare a planurilor de urbanism și de amenajare a teritoriului și este parte integrantă a procedurii de inițiere, elaborare, avizare și aprobare a documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului”; “Informarea și consultarea publicului se fac obligatoriu în următoarele etape din cadrul procesului de elaborare sau revizuire a planurilor de urbanism sau amenajare a teritoriului: a) etapa pregătitoare - anunțarea

intenției de elaborare;b) etapa de documentare și elaborare a studiilor de fundamentare;c) etapa elaborării propunerilor ce vor fi supuse procesului de avizare;d) elaborarea propunerii finale, care include toate observațiile avizatorilor și care se supune procedurii de transparență decizională”.

În plus, coroborând aceste dispoziții imperative referitoare la informarea și consultarea proprietarilor afectați de elaborarea PUZ cu cele ale art.18 al.9 din Legea nr.24/2007 (“Terenurile înscrise în cartea funciară ca fiind în categoria curți-construcții, terenuri ce se află în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, *nu pot fi inventariate sau declarate ca spații verzi, în sensul legii, decât după îndeplinirea procedurii de expropriere conform legislației în domeniu*”), tribunalul apreciază ca nici din punct de vedere procedural nu au fost respectate dispozițiile legale referitoare la emiterea PUZ contestat.

Se are în vedere faptul că atata timp cât reclamantul este proprietarul unui teren intravilan înscris în cartea funciară ca fiind în categoria curți-construcții, iar acest teren este vizat de procedura emiterii PUZ Sector 3 aprobat prin HCGMB nr.49/31.01.2019, acesta avea dreptul să fie informat și consultat *prin notificare* cu privire la emiterea noului act administrative pentru a avea reprezentarea clară a consecințelor asupra dreptului său de proprietate privată.

În consecință, lipsa unei informări legale a reclamantului, conform art.37 lit.a pct.2 din Anexa la Ordinul nr.2701/2010, pe lângă nerespectarea procedurii de expropriere, conduce la soluția admiterii primului capăt din cererea de chemare în judecată.

2. În ceea ce privește al doilea capăt de cerere (*obligarea părților la luarea măsurilor necesare în vederea încadrării urbanistice în zonă L1c (așa cum era încadrat în PUG 2000) a terenului proprietatea reclamantului, situat în București, str. Drumul Gura Arieșului nr. 119-123 având număr cadastral 207592 înscris în cartea funciară sub nr. 207592, în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri*), tribunalul îl apreciază neintemeiat întrucât prin admiterea primului capăt de cerere, respectiv prin pronunțarea soluției de anulare parțială a HCGMB nr. 49/31.01.2019 în ceea ce privește încadrarea terenului reclamantului în zonă V1a- spații verzi publice cu acces nelimitat, imobilul va dobândi regimul economic și tehnic avut anterior, adică cel menționat prin PUG aprobat prin HCGMB nr. 269/2000 L1c - locuințe individuale și colective mici cu maxim P+2 niveluri situate în noile extinderi sau enclave neconstruite.

3. În ceea ce privește capetele de cerere 3 și 4 (*3.obligarea părților în solidar la plata sumei de 351.400 euro reprezentând lipsa de folosință a terenului încadrat în zonă V1a, lipsă de folosință calculată de la data de 01.02.2019 până la data de 15.07.2020;4.obligarea părților în solidar la plata lipsei de folosință a terenului situat în București, str. Drumul Gura Arieșului nr. 119-123 având număr cadastral 207592 înscris în cartea funciară sub nr. 207592 până la încadrarea acestuia în zonă L1c*), tribunalul reține următoarele:

Reclamantul a motivat solicitarea de obligare a parților la plata lipsei de folosință a terenului prin faptul că de la data aprobării PUZ prin HCGMB nr.49/31.01.2019 nu a mai putut utiliza terenul conform categoriei de folosință cu care acesta a fost înregistrat în cartea funciară, estimând prejudiciul la 4 euro/mp/lună.

Tribunalul apreciază că în cauză nu se poate reține producerea unui prejudiciu cert prin emiterea actului administrativ contestat. Reclamantul este proprietarul terenului intravilan, situat în municipiul București, Drumul Gura Arieșului nr. 119-123, sector 3, în suprafață de 5.020 mp, identificat cu nr. cadastral 207592 și intabulat în Cartea funciară nr. 207592 a municipiului București, sector 3, din anul 2008, astfel cum rezulta din extrasul de carte funciară pentru informare nr. 38302/27.05.2020 (fila 25 volum I).

Terenul este liber de construcții, iar singurele demersuri efectuate de reclamant sunt cele referitoare la obținerea a două certificate de urbanism pentru informare și operațiuni notariale, respectiv certificatul de urbanism nr.2187/16.10.2018 (fila 30 verso volum I) și

certificatul de urbanism nr.947/05.06.2019 (fila 41 volum I).

Reclamantul nu a probat efectuarea vreunui demers in vederea construirii pe acest teren, demers care ar fi fost impiedicat ca urmare a aprobarii PUZ prin HCGMB nr. 49/31.01.2019 prin care terenului i s-a schimbat regimul tehnic si economic, fiind incadrat din L1c- locuințe individuale și colective mici cu maxim P+2 niveluri situate în noile extinderi sau enclave neconstruite în V1a- spații verzi publice cu acces nelimitat. Astfel, reclamantul nu a probat depunerea unei cereri in vederea eliberării unui certificat de urbanism pentru construire.

De asemenea, reclamantul nu a probat existenta vreunei incercari de instrainare a terenului si care sa fi fost nefinalizata tocmai din cauza schimbarii incadrării tehnice si economice a terenului prin PUZ aprobat prin HCGMB nr. 49/31.01.2019. Nu exista vreun in scris incheiat cu un posibil cumparator si care nu a avut finalitatea urmarita de parti tocmai ca urmare a adoptării actului administrativ contestat in prezenta cauza.

In plus, reclamantul nu a depus nici un in scris din care sa rezulte minime diligente in vederea valorificării terenului (construire/instrainare/inchiriere).

Or, in acest context, desi este evident ca prin adoptarea PUZ aprobat prin HCGMB nr. 49/31.01.2019 dreptul de proprietate al reclamantului a fost afectat, schimbarea incadrării tehnice a terenului nu genereaza automat dreptul la despagubiri sub forma contravalorii lipsei de folosinta. O astfel de despagubire poate fi justificata numai prin probarea indeplinirii conditiei premise (utilizarea intr-o anumita maniera a terenului anterior emiterii actului administrativ contestat), or, o astfel de dovada nu a fost efectuata in cauza. Calitatea de proprietar a terenului nu genereaza automat dreptul la despagubiri, ci acesta poate fi recunoscut numai in conditiile unor minime incercari de valorificare a acestuia.

In consecinta, tribunalul apreciaza ca reclamantul nu a facut dovada unui prejudiciu cert, ci numai a unui prejudiciu eventual, produs ca urmare a adoptării PUZ aprobat prin HCGMB nr. 49/31.01.2019, astfel ca nu se impunea efectuarea unei expertize de specialitate care sa stabileasca contravaloarea lipsei de folosinta.

Asadar aceste capete de cerere vor fi respinse ca neintemeiate.

In considerarea acestor argumente, tribunalul, fata de dispozitiile art.18 din Legea nr.554/2004, va admite in parte cererea de chemare in judecata in sensul anularii parțiale a Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr.49/31.01.2019 privind aprobarea planului urbanistic zonal (PUZ) sector 3, București în ceea ce privește încadrarea terenului reclamantului situat în București, str. Drumul Gura Arieșului nr. 119-123 având număr cadastral 207592 înscris în cartea funciară sub nr. 207592 în zonă V1a.

In baza art.453 Cpc va obliga paratii in solidar la plata catre reclamant a sumei de 4.550 lei cheltuieli de judecata, reprezentind: 50 lei taxa de timbru aferenta capatului de cerere admis (anulare partiala HCGMB) si 4.500 lei onorariu de avocat redus din totalul de 11.900 lei (reprezentare conform facturii fiscale nr.1290/17.07.2020)+1785 lei (plangere prealabila conform facturii fiscale nr.1253/27.05.2020).

In aprecierea cuantumului onorariului de avocat, tribunalul a avut in vedere dispozitiile art.453 al. 2 Cpc conform carora „Când cererea a fost admisă numai în parte, judecătorii vor stabili măsura în care fiecare dintre părți poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată”.

Or, in cauza a fost admis numai primul capat de cerere, astfel ca se impune acordarea proportionala a cheltuielilor de judecata. In plus, suma de 4.500 lei este proportionala si rezonabila si prin raportare la complexitatea cauzei si activitatea efectiva a aparatorului ales, fara ca măsura luată de instanță sa aiba efect asupra raporturilor dintre avocat și clientul său (art.451 al. 2 teza II Cpc)

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a paratei Agenția pentru Protecția Mediului București.

Respinge cererea formulată împotriva paratei Agenția pentru Protecția Mediului București, cu sediul în București, Aleea Lacul Morii, nr. 1, sector 6, ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul [REDACTAT], cu domiciliul ales la SCPA „Mirela Radu, Valentin Tudor & Asociații” din București, bd. Octavian Goga, nr. 6, bl. M25, sc. 3, et. 1, ap. 54, sector 3, în contradictoriu cu paratii Consiliul General al Municipiului București, cu sediul în București, bd. Regina Elisabeta, nr. 47, sector 5, Municipiului București prin Primar, cu sediul în București, bd. Regina Elisabeta, nr. 47, sector 5, Primarul Municipiului București, cu sediul în București, bd. Regina Elisabeta, nr. 47, sector 5 și Sectorul 3 al Municipiului București prin Primar, cu sediul în București, Calea Dudești, nr. 191, sector 3.

Dispune anularea parțială a Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 49/31.01.2019 privind aprobarea planului urbanistic zonal (PUZ) sector 3, București în ceea ce privește încadrarea terenului reclamantului situat în București, str. Drumul Gura Arieșului nr. 119-123 având număr cadastral 207592 înscris în cartea funciară sub nr. 207592 în zonă VIa.

Respinge ca neîntemeiate căpetele de cerere având ca obiect obligarea părților la luarea măsurilor necesare în vederea încadrării urbanistice în zonă L1c și obligarea în solidar la plata lipsei de folosință a terenului calculată de la data de 01.02.2019 și până la încadrarea acestuia în zonă L1c.

Obliga paratii Consiliul General al Municipiului București, Municipiului București prin Primar, Primarul Municipiului București și Sectorul 3 al Municipiului București prin Primar în solidar la plata către reclamant a sumei de 4.550 lei cheltuieli de judecată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare. Cererea de recurs se depune la Tribunalul București - Secția a-II-a Contencios Administrativ și Fiscal.

Pronunțată azi, 20.01.2021, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte,
Iuliana Staicu

Grefier,
Oana-Daniela Grosu